

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. května 2019 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Brázdilové a soudců JUDr. Petra Beneše a JUDr. Markéty Polanecké odvolání obžalovaného **Ing. A. H.**, narozeného xxx, **státního zástupce** Vrchního státního zastupitelství v Praze a poškozené společnosti **ČEPRO, a.s.**, IČ: 60193531, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21. března 2018, sp.zn. 3T 41/2010, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje **ve vztahu k obžalovanému Ing. A. H.** ve výroku o způsobu výkonu trestu odnětí svobody a ve výroku o náhradě škody.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

Ing. A. H.,

narozený xxx v Xxx, okres Xxx, xxx, trvale bytem Xxx, Xxx, s adresou pro doručování Xxx, Xxx,

při nezměněném výroku o vině čtyřnásobným trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 zák.č. 140/1961 Sb., trestního zákona ve znění účinném do 31.12.2009, a zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 2 písm. b) zák.č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku účinného od 1.1.2010, a nezměněném výroku o uloženém trestu odnětí svobody z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21. března 2018, sp.zn. 3T 41/2010

se podle § 39a odst. 2 písm. c) zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona ve znění účinném do 31.12.2009 pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **Ing. A. H.** povinen společně a nerozdílně s již odsouzeným Ing. T. K., narozeným xxx, nahradit poškozené společnosti ČEPRO, a.s. se sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7 – Holešovice, IČ: 60193531, škodu ve výši **260 445 180 Kč s 7,75% úrokem z prodlení** ročně od 11.8.2011 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **Ing. A. H.** samostatně povinen nahradit poškozené společnosti ČEPRO, a.s. se sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7 – Holešovice, IČ: 60193531, škodu ve výši **1 456 529 Kč s 7,75% úrokem z prodlení** ročně od 11.8.2011 do zaplacení.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného Ing. A. H. **z a m í t á .**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Ing. A. H., narozený xxx, uznán vinným čtyřnásobným trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 zákona č. 140/1961 Sb., tr. zákona ve znění účinném do 31.12. 2009, spáchaným ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona (v bodě I.-IV.), a zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 2 písm. b) zák.č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku účinného od 1.1.2010 (v bodě V.), kterých se podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustil společně s Ing. T. K., narozeným xxx, tím

I.

společným jednáním, a to Ing. T. K., jako předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEPRO, a.s., IČ 60193531, do 7. 11. 2005 sídlem Praha 1, Spálená 5/84, nyní sídlem Praha 7, Dělnická ul. č. 213/12 a Ing. A. H., jako osoba pověřená vedením obchodního oddělení společnosti ČEPRO, a.s., tedy Ing. T. K. jako osoba, které byla dle § 194 odst. 5 obchodního zákoníku uložena povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a současně jako osoba, které jako vedoucímu zaměstnanci bylo, ve smyslu § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) z. č. 65/1965, Sb., zákoníku práce, v tehdejší znění, uloženo opatrovat majetek společnosti ČEPRO, a.s., a Ing. A. H. jako osoba, které jako vedoucímu zaměstnanci obchodního úseku, jež byl dle platného organizačního řádu příslušný k přípravě obchodních smluv na nákup a prodej zboží za účelem dosažení zisku společnosti ČEPRO, a.s., bylo ve smyslu § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) z. č. 65/1965 Sb., zákoníku práce v tehdejší znění, uloženo opatrovat majetek společnosti ČEPRO, a.s., v rozporu s těmito svými povinnostmi,

v Praze dne 3. 11. 2003 uzavřel Ing. T. K. se společností CZECH ENERGOSPAC E, a.s., smlouvu č. 200/713/2003, kterou připravil obchodní úsek společnosti pod vedením Ing. A. H., podle které měla společnost CZECH ENERGOSPAC E, a.s., dodat společnosti ČEPRO, a.s., 30 000 tun motorové nafty a 30 000 tun benzínu BA 95, v období od 1. 11. 2003 do 31. 12. 2003 a na základě takto uzavřené smlouvy poskytl za společnost ČEPRO, a.s., společnosti CZECH ENERGOSPAC E, a.s., dne 6. 11. 2003 částku 1 000 000,- USD jako zálohu na nákup pohonných látek, avšak předmětná obchodní smlouva nebyla ze strany společnosti CZECH ENERGOSPAC E, a.s., plněna a záloha ve výši 1 000 000,- USD byla následně bez náležitého odůvodnění použita jako záloha na úhradu dodávky pohonných hmot na základě smlouvy č. 10008 ze dne 9. 12 2003, kterou v Praze se společností CZECH ENERGOSPAC E, a.s., uzavřel Ing. T. K., a kterou připravil obchodní úsek společnosti ČEPRO, a.s., pod vedením Ing. A. H., kdy podle této smlouvy se záloha měla použít na úhradu pohonných látek, které se společnost CZECH ENERGOSPAC E, a.s., zavázala dodat v období od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2004 v celkovém množství 100 000 tun motorové nafty a 100 000 benzínu BA 95, kdy ani z této obchodní smlouvy

nebylo následně plněno, přičemž Ing. T. K. a Ing. A. H. předmětnou zálohu ve výši 1 000 000,- USD poskytli v rozporu se svými povinnostmi, týkajícími se spravování majetku společnosti ČEPRO, a.s., a s vědomím, že společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., v době poskytnutí zálohy nemohla prokázat svou obchodní historii v obchodování s pohonnými látkami vůči jiným subjektům a nebyla z ekonomického hlediska dostatečně bonitní pro obchodování s pohonnými látkami v takovém objemu, přičemž žádným způsobem nezabezpečili návratnost poskytnuté zálohy v plné výši tak, aby v případě neplnění smlouvy č. 200/713/2003 nebo smlouvy č. 10008 byla společnosti ČEPRO, a.s., vrácena nejméně částka 28 000 000,- Kč, která odpovídá částce, za kterou společnost ČEPRO, a.s., dne 6. 11. 2003 nakoupila 1 000 000,- USD a kterou poskytla jako předmětnou zálohu společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., a následně ani nepožadovali dostatečným způsobem vrácení poskytnuté částky,

čímž oba porušili svou zákonnou povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a opatrovat a spravovat svěřený majetek a tím způsobili společnosti ČEPRO, a.s., škodu ve formě úbytku majetku ve výši 4 900 000,- Kč, která vznikla jako rozdíl částky 28 000 000,- Kč, za kterou společnost ČEPRO, a.s., dne 6. 11. 2003 nakoupila 1 000 000,- USD a částky 23 100 000,- Kč, o kterou byla ponížena faktura č. OF2005230067, vystavená společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., a u které je uveden jako důvod ponížení „Zaplacená záloha 1 000 000 USD, kurs ČNB k 31. 3. 2005 23,10; (Kupní smlouva č. 10008 ze dne 9. 12. 2003)“, kdy předmětná faktura byla vystavena dne 5. 4. 2005, datum uskutečnitelného zdanitelného plnění je určen na 31. 3. 2005 a datum splatnosti je stanoven 29. 6. 2005 a tedy k tomuto datu byla vrácena z poskytnuté zálohy pouze částka 23 100 000,- Kč a dále škodu ve formě ušlého zisku ve výši 1 128 359,- Kč, spočívající v tom, že v období od 6. 11. 2003 do 29. 6. 2005, společnost ČEPRO, a.s., nemohla částku 28 000 000,- Kč dále zhodnocovat, tedy škodu v celkové výši nejméně 6 028 359,- Kč;

II.

společným jednáním, a to Ing. T. K., jako předseda představenstva a generální ředitel společnosti ČEPRO, a.s., a Ing. A. H., jako osoba pověřená vedením obchodního oddělení společnosti ČEPRO, a.s., tedy Ing. T. K. jako osoba, které byla dle § 194 odst. 5 obchodního zákoníku uložena povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a současně jako vedoucí zaměstnanec, kterému bylo ve smyslu § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g), z. č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, v tehdejší znění, uloženo opatrovat majetek společnosti ČEPRO, a.s., a Ing. A. H. jako osoba, které jako vedoucímu zaměstnanci obchodního úseku, jenž byl dle platného organizačního řádu příslušný k přípravě obchodních smluv na nákup a prodej zboží za účelem dosažení zisku společnosti ČEPRO, a.s., bylo ve smyslu § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) z.č. 65/1965 Sb., zákoníku práce v tehdejší znění, uloženo opatrovat majetek společnosti ČEPRO, a.s., v rozporu s těmito svými povinnostmi,

v Praze dne 30. 12. 2003, tedy v době, kdy jim bylo známo, že od 1. 1. 2004 dojde na základě zákona č. 353/2003 Sb., ze dne 26. 9. 2003, ke zvýšení spotřební daně u minerálních olejů a tedy i ke zvýšení tržních cen pohonných látek, uzavřel Ing. T. K. za společnost ČEPRO, a.s., se společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., kupní smlouvu č. 10317, kterou připravil obchodní úsek společnosti pod vedením Ing. A. H., již bylo společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., prodáno 20 000 m³ benzínu BA 95 za jednotkovou cenu 16,91 Kč/litr (bez DPH) a 20 000 m³ motorové nafty za jednotkovou cenu 15,20 Kč/litr (bez DPH), tedy za celkovou cenu 783 484 000,- Kč, čímž společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., předzásobili na úkor společnosti ČEPRO, a.s., pohonnými látkami za výhodné ceny, přestože věděli, že po očekávaném zvýšení tržních cen by společnost ČEPRO, a.s., mohla tyto pohonné látky prodat sama za cenu vyšší, dále věděli, že společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., je v oblasti obchodu s pohonnými látkami zcela novým subjektem, který nemá vybudovanou dostatečnou distribuční síť a museli tak být srozuměni se skutečností, že takové množství pohonných látek společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., nebude sama schopna prodat třetím subjektům a tedy ani uhradit

fakturovanou kupní cenu společnosti ČEPRO, a.s., a přesto kromě zajištění 90% prodaných pohonných látek do uhrazení celé kupní ceny dle článku VII. smlouvy, neprovedli žádná další opatření, kterými by zajistili majetek společnost ČEPRO, a.s., kdy v důsledku uzavření této smlouvy nemohla společnost ČEPRO, a.s., svůj dosavadní majetek po očekávaném zvýšení tržních cen lépe zhodnotit, přičemž poté, co se společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., podařilo prodat pouze 2 000 m³ benzínu BA 95 a 2 000 m³ motorové nafty, tzn. 10% celkového množství pohonných látek, které nebyly dle čl. VII smlouvy č. 10317 zajištěny pro společnost ČEPRO, a.s., do doby uhrazení celé pohledávky, toto zajištění nerealizovali tak, jak jim umožnila smlouva, ale naopak již:

- dne 11. 1. 2004 v Praze uzavřel Ing. T. K. za společnost ČEPRO, a.s., smlouvu č. 10337, která byla připravena obchodním úsekem společnosti vedeným Ing. A. H., na jejímž základě společnost ČEPRO, a.s., odkoupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 10 000 m³ BA 95 za jednotkovou cenu 17,75 Kč/litr (bez DPH) a 10 000 m³ motorové nafty za jednotkovou cenu 16,48 Kč/litr (bez DPH), tedy za celkovou cenu 417 606 000,- Kč,
- dne 22. 1. 2004 v Praze uzavřel Ing. T. K. za společnost ČEPRO, a.s., smlouvu č. 10338, která byla připravena obchodním úsekem společnosti, vedeným Ing. A. H., na jejímž základě společnost ČEPRO, a.s., odkoupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 8 000 m³ BA 95 za jednotkovou cenu 17,75 Kč/litr (bez DPH) a 8 000 m³ motorové nafty za jednotkovou cenu 16,48 Kč/litr (bez DPH), tedy za celkovou cenu 334 084 800,- Kč,

tedy zajištěné pohonné látky odkoupili za vyšší cenu, než za jakou je dne 30. 12. 2003 prodali, kdy k samotnému vyrovnání závazků došlo na základě dodatku č. 1 ke kupní smlouvě č. 10317 ze dne 23. 1. 2003 vzájemným započtením vzniklých pohledávek ze smlouvy č. 10317 ve výši 783 484 000,- Kč a ze smluv č. 10337 a 10338 v souhrnné výši 751 690 800,- Kč a uhrazením částky ve výši 31 793 200,- Kč ze strany společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., kdy tento dodatek připravilo obchodní oddělení společnosti ČEPRO, a.s., pod vedením Ing. A. H. a uzavřel jej za společnosti ČEPRO, a.s., Ing. T. K., čímž oba porušili svou zákonnou povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a opatrovat a spravovat svěřený majetek, a tím způsobili společnosti ČEPRO, a.s., škodu ve výši nejméně 38 160 000,- Kč spočívající v rozdílu mezi cenou, za kterou společnost ČEPRO, a.s., prodala množství 18 000 m³ benzínu BA 95 a 18 000 m³ motorové nafty a cenou, za kterou ji, místo toho, aby realizovala zajištění dle článku VII. smlouvy, od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., zpětně odkoupila,

III.

společným jednáním, a to Ing. T. K., jako předseda představenstva a generální ředitel a Ing. A. H., jako obchodní ředitel a od 28. 6. 2004 i jako člen představenstva obchodní společnosti ČEPRO, a.s., tedy jako osoby, jimž byla dle § 194 odst. 5 obchodního zákoníku uložena povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a současně jako vedoucí zaměstnanci, kterým bylo ve smyslu § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) z.č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, v tehdejší znění, uloženo opatrovat majetek společnosti ČEPRO, a.s., v rozporu s těmito povinnostmi, v Praze, v období od 6. 5. 2004 do 28. 6. 2004 odkoupili od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., benzín automobilový BA 95, a to: dne

- 6. 5. 2004 7 000 000 litrů benzínu BA 95 za cenu 170 598 400,- Kč na základě faktury č. OF2004230004,
- 11. 5. 2004 5 000 000 litrů benzínu BA 95, za cenu 125 842 500,- Kč na základě faktury č. OF2004230007,
- 17. 5. 2004 5 000 000 litrů benzínu BA 95, za cenu 126 616 000,- Kč na základě faktury č. OF2004230008,

-	24. 5. 2004	5 500 000 litrů benzínu BA 95, za cenu
základě faktury č. OF20042300011,	138 361 300,- Kč	na
-	31. 5. 2004	5 500 000 litrů benzínu BA 95, za cenu
základě faktury č. OF200420015,	134 957 900,- Kč	na
-	8. 6. 2004	4 000 000 litrů benzínu BA 95, za cenu
základě faktury č. OF2004230019,	95 057 200,- Kč	na
-	14. 6. 2004	4 000 000 litrů benzínu BA 95, za cenu
základě faktury č. OF2004230022,	92 344 000,- Kč	na
-	21. 6. 2004	4 000 000 litrů benzínu BA 95, za cenu
základě faktury č. OF2004230024,	93 058 000,- Kč	na
-	28. 6. 2004	4 000 000 litrů benzínu BA 95, za cenu
základě faktury č. OF2004230027,	94 057 600,- Kč	na

kdy celkem tak od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., nakoupili 44 000 000 litrů benzínu BA 95 za celkovou cenu 1 070 892 900,- Kč,

a to přesto, že s ohledem na skutečnost, že společnost ČEPRO, a.s., na základě smlouvy o postoupení pohledávky a započtení č. 10911 datované k 6. 4. 2004, smlouvy o postoupení pohledávky a započtení č. 11066 datované k 28. 4. 2004 a prohlášení ručitele č. 11085 datovaného k 28. 4. 2004, které připravilo obchodní oddělení společnosti ČEPRO, a.s., pod vedením Ing. A. H. a kterou za společnost ČEPRO, a.s., podepsal Ing. T. K., poskytla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., zcela zdarma a ekonomicky neodůvodněně ručení za její závazky vůči společnosti MARIMPEX MINERALÖL-HANDELSGESELLSCHAFT mbH - organizační složka (dále jen „MARIMPEX“) plynoucí z kupních smluv na prodej pohonných látek mezi společnostmi MARIMPEX, jako prodávajícím a CZECH ENERGOSPACE, a.s., jako kupujícím, jakož i s ohledem na skutečnost, že převody pohonných látek prodávaných společností MARIMPEX společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., proběhly evidenčně ve skladovacím systému společnosti ČEPRO, a.s., věděli, že společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., tento benzín BA 95 koupila od společnosti MARIMPEX, a že se jedná o zcela shodný benzín BA 95, který společnost ČEPRO, a.s., krátce předtím na základě kupních smluv č. 10913, 10914, 10915 ze dne 6. 4. 2004 a kupní smlouvy č. 11065 ze dne 28. 4. 2004, které připravilo obchodní oddělení společnosti ČEPRO, a.s., pod vedením Ing. A. H. a které za společnost ČEPRO, a.s., podepsal Ing. T. K., prodala společnosti MARIMPEX, a to dne:

- 6. 4. 2004 na základě faktury č. 0204002083 střediska Třemošná v množství 5 000 000 litrů za cenu 116 998 000,- Kč,
- 6. 4. 2004 na základě faktury č. 0504001866 střediska Mstěnice v množství 10 000 000 litrů za cenu 233 996 000,- Kč,
- 1. 5. 2004 na základě faktury č. 0204002513 střediska Třemošná v množství 15 000 000 litrů za cenu 343 077 000,- Kč,
- 5. 5. 2004 na základě faktury č. 0204002600 střediska Třemošná v množství 7 500 000 litrů za cenu 171 181 500,- Kč,
- 1. 6. 2004 na základě faktury č. 0904001900 střediska Střelice v množství 10 000 000 litrů za cenu 228 242 000,- Kč,
- 15. 6. 2004 na základě faktury č. 0204003423 střediska Třemošná v množství 7 500 000 litrů za cenu 171 181 500,- Kč,

tedy, že společnosti MARIMPEX prodali celkem 55 000 000 litrů za celkovou cenu 1 264 676 000,- Kč, tedy za cenu 1 011 740 800,- Kč za 44 000 000 litrů,

a dále ze skutečnosti, že společnost ČEPRO, a.s., byla skladovatelem pohonných látek společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., i MARIMPEX, věděli, že všech 55 000 000 litrů benzínu BA 95 prodaného společností ČEPRO, a.s., a převedeného ve prospěch společnosti MARIMPEX bylo následně obratem prodáno společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., která z těchto dodávek celkem 44 000 000 litrů benzínu BA 95 prodala zpět do společnosti ČEPRO, a.s.,

a oba obžalovaní si tak byli vědomi, že k tíži společnosti ČEPRO, a.s., ekonomicky zcela nedůvodně odkoupili v krátkém časovém okamžiku za vyšší ceny zcela shodný benzin BA 95, který fyzicky vůbec neopustil skladovací systém společnosti ČEPRO, a.s., který krátce předtím prodali společnosti MARIMPEX, kdy rozdíl mezi cenou 1 011 740 800,- Kč, za kterých 44 000 000 litrů BA 95 takto prodali a cenou v celkové výši 1 070 892 900,- Kč, za který toto množství zcela shodného benzínu BA 95 od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., odkoupili, činil ke škodě společnosti ČEPRO, a.s., částku 59 152 100,- Kč,

a dále dne 5. 5. 2004 od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., odkoupili na základě faktury č. OF2004230002 celkem 5 958 975 litrů motorové nafty za cenu 126 932 126,50 Kč, přestože věděli, že společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., tuto motorovou naftu téhož dne odkoupila a v rámci skladovacího systému společnosti ČEPRO, a.s., i převedla od společnosti MARIMPEX, a to za částku 125 584 802,23 Kč, přičemž si Ing. T. K. a Ing. A. H. museli být vědomi, že s ohledem na ekonomicky neodůvodněné ručení poskytnuté společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., mohla společnost ČEPRO, a.s., tuto motorovou naftu odkoupit přímo od společnosti MARIMPEX, a to nejméně za stejných cenových podmínek i toho, že společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., v této obchodní transakci plní roli zcela zbytečného prostředníka, bez něhož by mohli při řádném výkonu své funkce bez jakýchkoliv překážek a omezení nakoupit 5 958 975 litrů motorové nafty za částku 125 584 802,23 Kč místo 126 932 126,50 Kč, čímž způsobili škodu ve výši 1 347 324,27,- Kč,

celkem tedy způsobili společnosti ČEPRO, a.s., škodu ve výši 60 499 424,27,- Kč,

IV.

společným jednáním, a to Ing. T. K., jako generální ředitel a předseda představenstva a Ing. A. H., jako obchodní ředitel a člen představenstva obchodní společnosti ČEPRO, a.s., tedy jako osoby, jimž byla § 194 odst. 5 obchodního zákoníku uložena povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a současně jako vedoucí zaměstnanci, kterým bylo ve smyslu § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) z.č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, v tehdejšího znění, uloženo opatrovat majetek společnosti ČEPRO, a.s., v rozporu s těmito povinnostmi, v Praze:

- 1) dne 31. 3. 2005 na základě smlouvy č. 12767, kterou za společnost ČEPRO, a.s., společně podepsali dne 25. 2. 2005, prodali bez náležitého zajištění skutečného uhrazení kupní ceny společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 000 000 litrů MN, za částku 147 512 400,- Kč, na základě faktury č. 205001413, splatné dne 30. 4. 2005, přičemž věděli, že konečným odběratelem bude společnost MARIMPEX, která toto zboží od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., koupila za částku 147 583 800,- Kč, kdy tímto jednáním Ing. T. K. a Ing. A. H. umožnili, aby společnosti ČEPRO, a.s., vznikla nezajištěná pohledávka za společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., přičemž aby mohla být tato pohledávka společnosti ČEPRO, a.s., uhrazena alespoň započtením, tak téhož dne, tj. 31. 3. 2005, jménem společnosti ČEPRO, a.s., odebrali na základě smlouvy č. 12768 ze dne 25. 2. 2005, kterou společně podepsali, od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 000 000 litrů BA 95 za celkovou částku 147 369 600,- Kč, tj. 24,56 Kč/litr na základě faktury č. OF2005230067, přestože věděli, že se jedná o zcela shodné pohonné látky, které téhož dne, tj. 31. 3. 2005, na základě faktury č. 205001412, prodala společnost ČEPRO, a.s., společnosti

MARIMPEX za stejnou jednotkovou cenu 24,56 Kč/litr, a které společnost MARIMPEX dále prodala a zápisem ve skladové evidenci vedené společností ČEPRO, a.s., převedla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., čímž způsobili společnosti ČEPRO, a.s., škodu ve výši 71 400,- Kč, spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhli při prodeji 6 000 000 litrů MN přímo společnosti MARIMPEX za stejných cenových podmínek, jako je prodala společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., která plnila roli ekonomicky zcela nedůvodného prostředníka (škoda představuje rozdíl mezi cenou, za kterou bylo prodáno společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., a cenou, za kterou mohlo být prodáno společnosti MARIMPEX)

- 2) dne 15. 4. 2005 na základě smlouvy č. 12769, kterou za společnost ČEPRO, a.s., společně podepsali dne 30. 3. 2005, prodali bez náležitého zajištění skutečného uhrazení kupní ceny společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů MN, za částku 169 253 700,- Kč, na základě faktury č. 205001507, splatné dne 15. 5. 2005, která byla následně dne 26. 8. 2005 snížena na základě faktury č. 205003329 na částku 161 949 480,- Kč, přičemž věděli, že konečným odběratelem bude společnost MARIMPEX, která toto zboží koupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., za částku 162 577 800,- Kč, kdy tímto jednáním Ing. T. K. a Ing. A. H. umožnili, aby společnosti ČEPRO, a.s., vznikla nezajištěná pohledávka za společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., přičemž aby mohla být tato pohledávka společnosti ČEPRO, a.s., uhrazena alespoň započtením, tak téhož dne, tj. 15. 4. 2005, jménem společnosti ČEPRO, a.s., odebrali za cenových podmínek nevýhodných pro společnost ČEPRO, a.s., od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů BA za celkovou částku 166 661 880,- Kč, tj. 25,25 Kč/litr, na základě faktury č. OF2005230071, přestože věděli, že se jedná o zcela shodné pohonné látky, které předchozího dne, tj. 14. 4. 2005, prodala společnost ČEPRO, a.s., společnosti MARIMPEX za cenu ve výši 149 618 700,- Kč, tj. 22,67 Kč/litr, na základě faktury č. 205001485 na 12 850 000 litrů za cenu ve výši 219 303 075,- Kč, a které společnost MARIMPEX dále prodala a zápisem ve skladové evidenci vedené společností ČEPRO, a.s., převedla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., čímž způsobili společnosti ČEPRO, a.s., jednak škodu ve výši 628 320,- Kč, spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhli při prodeji 6 600 000 litrů MN přímo společnosti MARIMPEX za stejných cenových podmínek jako je prodala společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., která plnila roli ekonomicky zcela nedůvodného prostředníka a dále škodu ve výši 17 043 180,- Kč, představující rozdíl mezi cenou 6 600 000 litrů BA 95, který byl prodán společnosti MARIMPEX a cenou, za kterou bylo shodných 6 600 000 litrů BA 95 odkoupeno od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s.,
- 3) dne 4. 5. 2005 na základě smlouvy č. 12769, kterou za společnost ČEPRO, a.s., společně podepsali dne 30. 3. 2005, prodali bez náležitého zajištění skutečného uhrazení kupní ceny společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů MN, za částku 162 813 420,- Kč, na základě faktury č. 205001808, splatné dne 3. 6. 2005, která byla následně dne 26. 8. 2005 snížena na základě faktury č. 205003328 na částku 157 001 460,- Kč, přičemž věděli, že konečným odběratelem bude společnost MARIMPEX, která toto zboží koupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., za částku 157 080 000,- Kč, kdy tímto jednáním Ing. T. K. a Ing. A. H. umožnili, aby společnosti ČEPRO, a.s., vznikla nezajištěná pohledávka za společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., přičemž aby mohla být tato pohledávka společnosti ČEPRO, a.s., uhrazena alespoň započtením, tak téhož dne, tj. 4. 5. 2005, jménem společnosti ČEPRO, a.s., odebrali za cenových podmínek nevýhodných pro společnost ČEPRO, a.s., od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů BA za celkovou částku 167 290 200,- Kč, tj. 25,35 Kč/l, na základě faktury č. OF200610002, přestože věděli, že se jedná o zcela shodné pohonné látky, které přede dvěma dny, tj. 2. 5. 2005, prodala společnost ČEPRO, a.s., společnosti MARIMPEX za cenu ve výši

149 618 700,- Kč, tj. 22,67 Kč/litr, na základě faktury č. 205001742 na 16 500 000 litrů za cenu ve výši 374 046 750,- Kč, a které společnost MARIMPEX dále prodala a zápisem ve skladové evidenci vedené společností ČEPRO, a.s., převedla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., čímž způsobili společností ČEPRO, a.s., jednak škodu ve výši 78 540,- Kč, spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhli při prodeji 6 600 000 litrů MN přímo společnosti MARIMPEX za stejných cenových podmínek jako je prodala společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., která plnila roli ekonomicky zcela nedůvodného prostředníka a dále škodu ve výši 17 671 500,- Kč, představující rozdíl mezi cenou 6 600 000 litrů BA 95, který byl prodán společnosti MARIMPEX a cenou, za kterou bylo shodných 6 600 000 litrů BA 95 odkoupeno od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s.,

- 4) dne 1. 6. 2005 na základě smlouvy č. 12769, kterou za společnost ČEPRO, a.s., společně podepsali dne 30. 3. 2005, prodali bez náležitého zajištění skutečného uhrazení kupní ceny společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů MN, za částku 161 870 940,- Kč, na základě faktury č. 805000562 splatné dne 13. 7. 2005, přičemž věděli, že konečným odběratelem bude společnost MARIMPEX, která toto zboží koupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., za částku 161 949 480,- Kč, kdy tímto jednáním Ing. T. K. a Ing. A. H. umožnili, aby společnosti ČEPRO, a.s., vznikla nezajištěná pohledávka za společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., přičemž aby mohla být tato pohledávka společnosti ČEPRO, a.s., uhrazena alespoň započtením, odebrali za následující dva dny, tj. 3. 6. 2005, jménem společnosti ČEPRO, a.s., za cenových podmínek nevýhodných pro společnost ČEPRO, a.s., od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů BA za celkovou částku 172 159 680,- Kč, tj. 26,08 Kč/litr, na základě faktury č. OF200610008 a doplčkové faktury č. OF200610012, přestože věděli, že se jedná o zcela shodné pohonné látky, které dne 1. 6. 2005 prodala společnost ČEPRO, a.s., společnosti MARIMPEX za cenu ve výši 149 618 700,- Kč, tj. 22,67 Kč/litr, na základě faktury č. 805000579, a které společnost MARIMPEX dále prodala a zápisem ve skladové evidenci vedené společností ČEPRO, a.s., převedla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., čímž způsobili společností ČEPRO, a.s., jednak škodu ve výši 78 540,- Kč, spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhli při prodeji 6 600 000 litrů MN přímo společnosti MARIMPEX za stejných cenových podmínek jako je prodala společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., která plnila roli ekonomicky zcela nedůvodného prostředníka a dále škodu ve výši 22 540 980,- Kč, představující rozdíl mezi cenou 6 600 000 litrů BA 95, který byl prodán společnosti MARIMPEX a cenou, za kterou bylo shodných 6 600 000 litrů BA 95 odkoupeno od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s.,
- 5) dne 1. 7. 2005 na základě smlouvy č. 12769, kterou za společnost ČEPRO, a.s., společně podepsali dne 30. 3. 2005, prodali bez náležitého zajištění skutečného uhrazení kupní ceny společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů MN, za částku 173 887 560,- Kč, na základě faktury č. 2055002640 splatné dne 12. 8. 2005, přičemž věděli, že konečným odběratelem bude společnost MARIMPEX, která toto zboží koupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., za částku 174 672 960,- Kč, kdy tímto jednáním Ing. T. K. a Ing. A. H. umožnili, aby společnosti ČEPRO, a.s., vznikla nezajištěná pohledávka za společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., přičemž aby mohla být tato pohledávka společnosti ČEPRO, a.s., uhrazena alespoň započtením, tak stejného dne, tj. 1. 7. 2005, jménem společnosti ČEPRO, a.s., odebrali za cenových podmínek nevýhodných pro společnost ČEPRO, a.s., od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 000 000 litrů BA 95 za celkovou částku 164 719 800,- Kč, tj. 27,45 Kč/litr, na základě faktury č. OF200610015 a dobropisové faktury č. OF200610001, přestože věděli, že se jedná o zcela shodné pohonné látky, které stejného dne, tj. 1. 7. 2005, prodala společnost ČEPRO, a.s., společnosti MARIMPEX za cenu 136 017 000,- Kč, tj. 22,67 Kč/litr, na základě faktury č. 205002606 na

- 6.600.000 litrů za cenu ve výši 149 618 700,- Kč, a které společnost MARIMPEX dále prodala a zápisem ve skladové evidenci vedené společností ČEPRO, a.s., převedla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., čímž způsobili společnosti ČEPRO, a.s., jednak škodu ve výši 785 400,- Kč spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhli při prodeji 6 600 000 litrů MN přímo společnosti MARIMPEX za stejných cenových podmínek jako je prodala společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., která plnila roli ekonomicky zcela nedůvodného prostředníka a dále škodu ve výši 28 702 800,- Kč, představující rozdíl mezi cenou 6 000 000 litrů BA 95, který byl prodán společnosti MARIMPEX a cenou, za kterou bylo shodných 6 000 000 litrů BA 95 odkoupeno od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s.,
- 6) dne 10. 8. 2005 na základě smlouvy č. 12769, kterou za společnost ČEPRO, a.s., společně podepsali dne 30. 3. 2005, prodali bez náležitého zajištění skutečného uhrazení kupní ceny společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů MN, za částku 95 975 880,- Kč na základě faktury č. 205003121 splatné dne 13. 9. 2005, přičemž věděli, že konečným odběratelem bude společnost MARIMPEX, která toto zboží koupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., za částku 96 054 420,- Kč, kdy tímto jednáním Ing. T. K. a Ing. A. H. umožnili, aby společnosti ČEPRO, a.s., vznikla nezajištěná pohledávka za společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., přičemž aby mohla být tato pohledávka společnosti ČEPRO, a.s., uhrazena alespoň započtením, tak stejného dne, tj. 10. 8. 2005, jménem společnosti ČEPRO, a.s., odebrali za cenových podmínek nevýhodných pro společnost ČEPRO, a.s., od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů BA za celkovou částku 93 069 900,- Kč, tj. 14,10 Kč/litr, na základě faktury č. OF200610021 a doplčkové faktury č. OF200610025, přestože věděli, že se jedná o zcela shodné pohonné látky, které stejného dne 10. 8. 2005 prodala společnost ČEPRO, a.s., společnosti MARIMPEX za cenu 56 627 340,- Kč, tj. 8,58 Kč/litr, na základě faktury č. 205003097, a které společnost MARIMPEX dále prodala a zápisem ve skladové evidenci vedené společností ČEPRO, a.s., převedla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., čímž způsobili společnosti ČEPRO, a.s., jednak škodu ve výši 78 540,- Kč spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhli při prodeji 6 600 000 litrů MN přímo společnosti MARIMPEX za stejných cenových podmínek jako je prodala společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., která plnila roli ekonomicky zcela nedůvodného prostředníka a dále škodu ve výši 36 442 560,- Kč, představující rozdíl mezi cenou 6 600 000 litrů BA 95, který byl prodán společnosti MARIMPEX a cenou, za kterou bylo shodných 6 600 000 litrů BA 95 odkoupeno od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s.,
- 7) dne 31. 8. 2005 na základě smlouvy č. 12769, kterou za společnost ČEPRO, a.s., společně podepsali dne 30. 3. 2005, prodali bez náležitého zajištění skutečného uhrazení kupní ceny společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 600 000 litrů MN, za částku 102 416 160,- Kč, na základě faktury č. 205003390, přičemž věděli, že konečným odběratelem bude společnost MARIMPEX, která toto zboží koupila od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., za částku 104 929 440,- Kč, kdy tímto jednáním Ing. T. K. a Ing. A. H. umožnili, aby společnosti ČEPRO, a.s., vznikla nezajištěná pohledávka za společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., přičemž aby mohla být tato pohledávka společnosti ČEPRO, a.s., uhrazena alespoň započtením, tak za následující dva dny, tj. 1. 9. 2005, jménem společnosti ČEPRO, a.s., odebrali za cenových podmínek nevýhodných pro společnost ČEPRO, a.s., od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., 6 650 000 litrů BA, za celkovou částku 101 925 880,- Kč, tj. 15,33 Kč/litr na základě faktur č. OF2006140026 a č. OF200610027 a dobropisové faktury č. 20061003, přestože věděli, že se jedná o zcela shodné pohonné látky, které téhož dne, tj. 1. 9. 2005, prodala společnost ČEPRO, a.s., společnosti MARIMPEX za cenu 57 056 335,- Kč, tj. 8,58 Kč/litr na základě faktury č. 205003434, a které společnost MARIMPEX dále prodala a zápisem ve skladové evidenci společnosti

ČEPRO, a.s., převedla společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., čímž způsobili společnosti ČEPRO, a.s., jednak škodu ve výši 2 513 280,- Kč spočívající v ušlém zisku, kterého by dosáhli při prodeji 6 600 000 litrů MN přímo společnosti MARIMPEX za stejných cenových podmínek pro společnost ČEPRO, a.s., jako je prodala společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., která plnila roli ekonomicky zcela nedůvodného prostředníka a dále škodu ve výši 44 869 545,- Kč, představující rozdíl mezi cenou 6 600 000 litrů BA 95, který byl prodán společnosti MARIMPEX a cenou, za kterou bylo shodných 6 600 000 litrů BA 95 odkoupeno od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s.,

čímž oba porušili zákonnou povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a opatrovat a spravovat svěřený majetek a tím způsobili společnosti ČEPRO, a.s., škodu v celkové výši 171 504 585,- Kč, spočívající v ušlém zisku ve výši nejméně 4 234 020,- Kč a v rozdílu mezi cenou benzínu BA 95, za kterou byl prodán do společnosti MARIMPEX a cenou, za kterou bylo shodné množství odkoupeno od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s., v časově blízkém období ve výši 167 270 565,- Kč.

V.

Obžalovaný Ing. A. H. sám

jako obchodní ředitel a člen představenstva obchodní společnosti ČEPRO, a.s., IČ 60193531, se sídlem t.č. Dělnická 213/12, Praha 7, tedy jako osoba, které byla § 194 odst. 5 obchodního zákoníku uložena povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a současně jako vedoucí zaměstnanec, kterému bylo ve smyslu § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) z. č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, v tehdejší znění, uloženo opatrovat majetek společnosti ČEPRO, a.s., v rozporu s těmito svými uloženými povinnostmi, v Praze v blíže nezjištěné době od 30. 6. 2004 do 15. 7. 2004 ústním pokynem uložil svému podřízenému Z. H., xxx, aby nařídil proplacení faktury č. 2404505 na částku 1 465 529,03 Kč (1 231 537,00 Kč bez DPH), kterou dne 28. 6. 2004 vystavila společnost OMV Česká republika, s.r.o., a která byla doručena dne 30. 6. 2004 přímo k rukám obž. Ing. H., a jejímž předmětem bylo přefakturování logistických nákladů z faktury č. OF2004230026, kterou dne 24. 6. 2004 vystavila společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s., a již účtovala společnosti OMV Česká republika, s.r.o., částku ve výši 1 465 459,10 Kč (1 231 537,00 Kč bez DPH), za zajištění logistických služeb, souvisejících s dodávkou motorové nafty a benzínu BA 95 do systému společnosti ČEPRO, a.s., za měsíce květen – červen 2004, přičemž faktura č. OF2004230026 byla k faktuře č. 2404505 přiložena, a obžalovaný tak věděl, že k proplacení faktury společnosti OMV Česká republika, s.r.o., č. 2404505 na částku 1 465 529,03 Kč, neměla společnost ČEPRO, a.s., žádný důvod, neboť se jednalo o obchodní vztah mezi společnostmi CZECH ENERGOSPACE, a.s., jako dodavatelem a společností OMV Česká republika, s.r.o., jako odběratelem a věděl, že její uhrazení z finančních prostředků společnosti ČEPRO, a.s., není nijak odůvodněno a nevyplývá z žádného závazkového vztahu společnosti ČEPRO, a.s., kdy předmětná částka byla následně dne 15. 7. 2004, na základě pokynu obž. Ing. H. a následného jednání jeho podřízeného Z. H., převedena z účtu společnosti ČEPRO, a.s., na účet společnosti OMV Česká republika, s.r.o., uvedený na faktuře č. 2404505, čímž obž. Ing. H. porušil svou zákonnou povinnost vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře a opatrovat a spravovat svěřený majetek, a tím způsobil společnosti ČEPRO, a.s., škodu ve výši nejméně 1 456 529,03 Kč.

2. Za tyto trestné činy byl obžalovanému Ing. A. H. podle § 255 odst. 3 za použití § 35 odst. 1 tr. zákona uložena úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byla obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost společně a nerozdílně s obžalovaným Ing. T. K., narozeným xxx, nahradit škodu společnosti ČEPRO, a.s., IČ: 60193531, ve výši 260 445 180 Kč a samostatně nahradit škodu společnosti ČEPRO, a.s., IČ: 60193531 ve výši 1 456 529 Kč. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená společnost ČEPRO, a.s., podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti tomuto rozsudku podali včas a řádně odvolání státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, obžalovaný Ing. A. H. a poškozená společnost ČEPRO, a.s.
4. **Státní zástupce** směřuje své odvolání toliko do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného, neboť uložený trest považuje za nepřiměřeně mírný, neodpovídající závažnosti a okolnostem případu a neúměrně nadhodnocující váhu polehčujících okolností. Odvolatel namítá, že obvodní soud opomněl zmínit výši způsobené škody, která výrazným způsobem zasáhla hospodaření společnosti ČEPRO, což by ji uvrhlo do značných finančních potíží, pokud by akcionářem této společnosti nebyl stát. Zdůrazňuje jedinečný a nezastupitelný význam společnosti ČEPRO pro Českou republiku jako nejvýznamnějšího partnera Správy státních hmotných rezerv při ochraně státních hmotných rezerv, které chrání naši společnost před neočekávanými výkyvy na trhu s pohonnými hmotami. Opakovaně poukazuje na výši způsobené škody přesahující čtvrt miliardy korun a dobu, po kterou se obžalovaní trestné činnosti dopouštěli, stejně tak na počet útoků a skutků. Všechny tyto skutečnosti vedou státního zástupce k závěru, že obžalovaným měl být ukládán trest minimálně v polovině zákonné trestní sazby, nikoli v její dolní polovině. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu zrušil ve výroku o trestu a sám uložil trest přísnější.
5. **Poškozená společnost ČEPRO, a.s.**, směřuje své odvolání do výroku, jímž byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolatel připomíná, že kromě vyčíslení způsobené škody a uplatnění nároku na její náhradu požadoval poškozený rovněž úroky z prodlení z nárokované částky, a to ode dne jejího uplatnění do zaplacení. Obvodní soud však v části uplatněného nároku na úroky z prodlení poškozenému nevyhověl, s čímž tento nesouhlasí a odvolává se na v té době platnou právní úpravu, tedy zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník a jeho §§ 517 a 563 upravující prodlení dlužníka a splatnost závazku a současně na soudní praxi v otázce adhezního řízení a posuzování otázky splatnosti pohledávky a okamžiku prodlení. Rekapituluje, že první hlavní líčení, v němž zmocněnec poškozené společnosti přednesl návrh na uložení povinnosti k náhradě škody, se uskutečnilo dne 9.8. 2011, u něhož byli oba obžalovaní přítomni. Jejich povinnost plnit tak nastala dne následujícího, tedy 10.8. 2011 a vzhledem k tomu, že této své povinnosti nedostáli, dne 11.8. 2011 se ocitli v prodlení.
6. Pokud jde o výši úroků z prodlení, tato se do 31.12. 2013 stanovovala v souladu s ustanovením § 517 občanského zákoníku prováděcím předpisem, a to nařízením vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatků z prodlení podle občanského zákoníku a kterým se stanoví minimální výše nákladů spojených s uplatňováním pohledávky. Odvolatel tak navrhuje, aby mu byl řádně a včas uplatněný nárok na náhradu škody přiznán v plné výši, tedy včetně úroků z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den každého kalendářního pololetí, v němž bude prodlení obžalovaných trvat, zvýšené o 7 procentních bodů z uvedené částky 260 445 180 Kč a u obž. Ing. H. rovněž z částky 1 456 529 Kč, a to od 11.8. 2011 do zaplacení.
7. **Obžalovaný Ing. A. H.** směřuje své odvolání do všech výroků napadeného rozsudku. Primárně namítá, že obvodní soud nerespektoval ustanovení trestního zákoníku o ukládání souhrnného trestu, když věděl o předchozím odsouzení, byť nepravomocném, druhého obžalovaného, přesto ve věci rozhodl s velmi pochybným odůvodněním o možných opravných prostředcích.
8. Dále namítá postup znaleckého ústavu A-Consult plus s.r.o., k němuž doc. Brada připustil, že jednal s Mgr. D. a dalšími pracovníky ČEPRO, byť uvedl, že k údajům, které se tímto způsobem dozvěděl, ve znaleckém posudku nepřihlédl, s čímž se předsedkyně senátu spokojila. Přitom se v žádném ze znaleckých posudků neuvádí, že by jakýkoli obchod s CZECH ENERGOSPACE či firmou MARIMPEX byl ztrátový. Zcela odtrženě od reality potom působí zjišťování soudu při

posuzování bonity firmy CZECH ENERGOSPACE při odhlédnutí od vyjádření mnoha svědků, odvolateli nijak nefandících, že při obchodu s pohonnými hmotami je obchodování přes zprostředkovatele obvyklé. Odvolatel si klade otázku, zda obvodnímu soudu uniklo, že společnost PKN Orlen odmítala přímé dodávky, zatímco byla ochotna dodávat přes prostředníky, že SLOVNAFT využil neschopnosti českých rafinérií vyrábět novou kvalitu a stanovil cenu pro ČEPRO, která by při přijetí byla likvidační.

9. Rovněž se obvodní soud nezabýval strategickým postavením ČEPRA a jeho úkolu při obměně státních hmotných rezerv a zjištěním, jak tento úkol byl naplněn při nástupu obžalovaných do společnosti. Přitom soud měl k dispozici materiál zpracovaný svědkem P., předložený obhajobou Ing. K., dle něhož v době nástupu obžalovaných do společnosti bylo obměněno pouze asi 1,5 % benzínu a 3,5 % nafty. Obžalovaní navíc byli postaveni před situaci, kdy byl problém s dodavatelí nové kvality, když SLOVNAFT nebyl ochoten dodávat novou kvalitu v předmětném období, PKN Orlen byl ochotný obchodovat pouze přes prostředníky. Dá se tedy říci, že úvahy znaleckého ústavu A-Consult plus jsou zcela vytrženy z kontextu, když je mu zcela utajen smysl a záměr spolupráce se společností MARIMPEX a CZECH ENERGOSPACE a jsou tak postaveny na zcela nesprávných premisách a odhlížejí od reálné situace v roce 2003 a 2004, kdy zbývala doba do ukončení obměny SHR rok a půl, zatímco zákonná doba činila 4 roky.
10. Odvolatel zpochybňuje rovněž závěry soudu související se změnou spotřební daně koncem roku 2003, když soud vychází z mechanického postoje, že prodejci pohonných hmot se snaží předzásobit zbožím levnějším, aby jej vzápětí v novém roce co nejvýhodněji prodali. Tato úvaha však nemá své opodstatnění, neboť by znamenala, že obchodníci by se předzásobovali zbožím staré kvality, kdy vzniká logický problém, zda by tato stará kvalita šla na odbyt tak, aby na tom obchodníci vydělali. Tuto otázku si však nepoložil ani znalec, ani obžaloba, ani nalézací soud, což jeho závěry relativizuje ve vztahu k úmyslnému jednání obžalovaných naplňujícího znaky trestného činu.
11. Pokud jde o trestný čin, který je kladen za vinu samostatně obžalovanému H., je na něm možno demonstrovat, jak orgány činné v trestním řízení jednostranně přistupovaly k opatřování a hodnocení důkazů a na ně poté navázal i nalézací soud. K objasnění tohoto skutku postačilo řádně vyslechnout svědkyni Ing. P. a zkonfrontovat ji s výpovědí Ing. Z. a nemělo smysl argumentovat způsobem, jakým faktura doputovala do obchodního oddělení ČEPRA. Evidentně šlo o standardní obchodní případ, kdy OMV dodává hmotu vlakem, CZECH ENERGOSPACE zajišťuje logistiku a jde o zápočet pohledávek.
12. Odvolatel považuje za pozoruhodné, jaký význam přikládal soud výpovědi tak věrohodných svědků, jakým byl například Z. H., jemuž byly v rámci plnění úkolů ČEPRA nabídnuty zcela standardní podmínky obchodu, když tento svědek ani nepovažoval za nutné stvrdit svá nepravdivá tvrzení u hlavního líčení. Naopak za výpovědi ozřejmující obžalobou napadané obchodní případy, které byly evidentně vynucené dílem poptávkou a nabídkou a dílem nutností splnit strategický cíl ČEPRA v naprosto rekordním čase, považuje obhajoba výpovědi svědků JUDr. P., Mgr. D. a svědka M., které ozřejmily i účel složené zálohy 1 000 000 USD. Aniž by orgány činné v trestním řízení porozuměly podstatě obchodu, do něhož byla záloha použita, posunuly jej toliko do záležitosti ztráty z pohybu kursu USD, když tento obchod skončil zápočtem. Svědek M. přitom vysvětlil, proč do záležitosti musel vstoupit MARIMPEX s CZECH ENERGOSPACE poté, co jeho společnost již nebyla schopna další dodávky realizovat. Všichni obchodníci, a to i zástupci velkých firem přitom jednoznačně u hlavního líčení prokázali, že obchody přes prostředníky jsou standardními postupy a ČEPRO se v těchto případech, kdy české rafinérie nebyly schopny novou kvalitu dodávat, muselo podřídit podmínkám dodavatelů, schopných tuto novou kvalitu dodávat, což je další skutečnost, která přímo vyvrací závěr senátu ohledně zprostředkovatelů.

13. K otázce možného předzásobení pohonnými hmotami odvolatel poukazuje na výpověď Ing. P., z níž zdůrazňuje odpověď, že „po zvýšení spotřební daně je to vždy klasické. Čerpací stanice kupují stále, protože ty musí kupovat každý den ...“ Státní zástupce při pokládání dalšího dotazu zapomněl svědkyni připomenout podstatu tzv. obchodů z hadžovými fondy, tj. možnosti zafixovat cenu hmoty jako takové v určitém období. To znamená, že sice budu mít menší zisk, ale garantovaný a tím omezené riziko. Stran výhodnosti předzásobení svědkyně odpověděla, že cena produktu se mění každým dnem a mohla by být od června do prosince několikrát jiná, než rozdíl spotřební daně, a subjekt by mohl prodělat těžké peníze. Navíc by potřeboval strašný kapitál, na což má málokdo, jenom velké subjekty. Subjekty, když se předzásobovaly, už musely vědět, že zboží je prodejné. Čili hlídaly si burzu, hlídaly si platssy na burze a rozdílly cen a zjišťovaly, v jakém množství můžou nakoupit a jestli se jim to vůbec vyplatí, protože cena produktu není stálá.
14. Odvolatel dále poukazuje na vyjádření bývalého ředitele dcery OMV v České republice, nyní zaměstnance ČEPRA, k otázce zálohy a jejího zanesení do účetnictví s tím, že se v účetnictví nemůže objevit jako ztráta. Označil přímo za hloupost hovořit o škodě vzniklé společnosti, pokud je záloha podložena konkrétním obchodem. I tato výpověď svědčí o kvalitě znaleckého posudku A-Consult, s.r.o. Stejně tak tento obchodník odpověděl, že každá firma účtuje s devizovými zisky či ztrátami.
15. Dále odvolatel namítá, že popisy skutků neobsahují znaky úmyslného trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona, což porušuje zásadu spravedlivého procesu spočívající v tom, aby obviněný věděl, proti čemu se bránit.
16. K otázce poskytnuté zálohy poukazuje odvolatel dále na výsledky svědků P. a U., z nichž vyplývá, že poskytnutí zálohy nebylo ničím neobvyklým a v předchozí činnosti ČEPRA k němu docházelo i v částkách mnohem vyšších. Svědek RNDr. U. vypověděl, že pokud šlo o renomovaného dodavatele, podepisoval se kontrakt na 20 - 30 vlaků bez problémů, pokud šlo o nerenomovaného dodavatele, uzavřeli kontrakt maximálně na 2 - 3 vlaky PHL. Zde si nalézací soud měl spočítat, že částka 1 000 000 USD představuje právě zálohy na ony 2 - 3 vlaky. Dodavatelé navíc samozřejmě vždy trvali na tom, aby případné kursové ztráty šly na účet odběratele, tedy ČEPRA. Odvolatel chápe, že objevení se předmětné částky na účtu druhého obžalovaného v zahraničí evokovalo myšlenku, že jde o částku identickou s poskytnutou zálohou. Pokud se nalézací soud opakovaně dotazoval znalců, zda poskytnutí této částky svědčí o jednání s péčí řádného hospodáře, šlo vlastně o skrytý dotaz na právní hodnocení jednání obžalovaných, což je nepřipustné. Náležitá pozornost přitom nebyla věnována údajům svědka Z. a obžalovaných, kteří jednoznačně uvedli, že první dodávka, kterou zprostředkovala CZECH ENERGOSPACE, musela být odmítnuta z kapacitních důvodů. Pokud se státní zástupce ohrazoval, že to není prokázáno, popletl si postavení stran, když je na něm, aby prokazoval.
17. Posouzení vytýkaných obchodů je třeba postavit do celého posuzovaného rámce spočívajícího v povinnosti obměny PHL ze staré na novou kvalitu za situace, kdy Česká rafinérská byla schopná dodávat PHL nové kvality až od 15.11. 2004, zatímco tato obměna měla být ukončena k 31.12. 2004, k čemuž byla uzavřena smlouva mezi ČEPREM a Správou státních hmotných rezerv. V době nástupu obžalovaných do společnosti byla tato obměna provedena z cca 4 %. S ohledem na množství státních hmotných rezerv bylo zřejmé, že produktovodem kvůli postupu České rafinérské a SLOVNAFTU nebude možné dodat téměř nic. Tyto obchody skutečně proběhly, bylo o nich informováno představenstvo a dozorčí rada. K tomu byl svědkem M. popsán i postup společnosti SNIPE Investment a role společnosti REAL ESTATE Corporation. Zmínil přitom, že REAL ESTATE Corporation mělo takový vztah na SLOVNAFT, že přes něj mohla být dodávána levnější

hmota, než kterou byl SLOVNAFT ochoten kontrahovat s ČEPREM. Potvrdil, že částka 1 000 000 USD se buď platila PKN Orlen prostřednictvím slovenské společnosti anebo přímo společnosti SNIPE, i když zřejmě z Kypru, protože takovou vysokou zálohu nechtěl mít v ČR nikdo na účtu. Připustil sice, že pracovník Raiffeisenbank jej informoval, že na účet v ČR přišel 1 000 000 USD, ale to se zřejmě týkalo společnosti SHIRA ANSTALT, což byl obchod, který se netýkal předmětné věci. Poukazuje dále na vztahy mezi společnostmi CZECH ENERGOSPACE a MARIMPEX s důrazem na to, že MARIMPEX je dcera nadnárodní společnosti PETRO Plus, která disponuje 4 rafinériemi a nejedná se tak o žádnou pochybnou společnost. Jestliže tato společnost do jisté míry spolupracovala s CZECH ENERGOSPACE a tím se dařilo splnit strategický úkol, klade si odvolatel otázku, v čem obžalovaní svojí činností poškozovali ČEPRO. I Doc. Brada uvedl, že žádnou transakcí ke škodě společnosti ČEPRO nedošlo a řešení tak nepochybně spočívá na onom obvyklém přírůstku na majetku ČEPRO. Odvolatel připouští, že dokazování bylo provedeno velice široce a i dle jeho názoru objasnilo rozhodné skutečnosti umožňující ve věci spravedlivě rozhodnout. Popis skutku však neobsahuje nic, z čeho by bylo možno dovodit úmyslné jednání ať už v úmyslu přímém či eventuálním a dle obhajoby nedovoluje ani uzavřít, že šlo o vědomou nedbalost.

18. Odvolatel se dále zabývá společenskou škodlivostí, kde je dle jeho názoru pomíjena otázka prosté obchodní činnosti ČEPRO a vtahu této obchodní činnosti k plnění strategického úkolu obměny SHR. Nalézací soud si neuvědomil, že je třeba zvažovat rovněž veřejný zájem a že absence veřejného zájmu má stejný význam a je stejně závažná jako absence důvodů opodstatňujících podání obžaloby. Stejně tak dle odvolatele nalézací soud nemá osvojeny zásady ukládání trestu, což se nemohlo neprojevit, když po 13 letech od údajného spáchání trestného činu nenachází důvody pro uložení trestu nespojeného s jeho bezprostředním výkonem.
19. V doplnění odvolání podaném do protokolu o veřejném zasedání obhájcem obžalovaného tento upozorňuje, že rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR vydaným v posuzované věci nebyl vyjádřen jiný závazný právní názor než v otázce promlčení. Jediné, co lze připustit, a podotýká to i Nejvyšší soud ČR, je, že se skutek stal. K subjektivní stránce trestného činu lze z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR dovodit, že nevyklučuje úmyslné zavinění obviněných, ale stejně tak připouští jejich nevinu, dospěje-li soud k odůvodněnému závěru, že obvinění jednali informovaně. Nejvyšší soud ČR přitom používá formulaci nového zákona o obchodních korporacích, zřejmě v domněnku, že by tato právní úprava mohla být pro obviněné výhodnější. Pokud Nejvyšší soud ČR vytýká nalézacímu soudu ve svém rozhodnutí, že nekriticky přejal argumentaci obhajoby, v napadeném rozsudku se nalézací soud dopouští stejné chyby, když zcela přejímá argumentaci obžaloby. Soud by se přitom s ohledem na to, že v podstatě nebyla zaznamenána žádná změna ve vztahu ke skutkovým zjištěním, měl zabývat pomyslnou hranicí, kde došlo ke změně v argumentaci a obhajitelnosti rozhodnutí před a po rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR.
20. Při velmi tenké linii mezi skutkovou podstatou trestného činu podvodu a skutkovou podstatou trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku musí být zcela jasně vymezené povinnosti obžalovaného Ing. H. ve vztahu k péči řádného hospodáře, který jakožto právní pojem do roku 2013 v zásadě neměl žádnou podrobnou právní úpravu a spoléhal se na názory soudů, které výklad tohoto pojmu nalézaly. Až zákon o obchodních korporacích vložil do této úpravy určitá specifika, určité obligatorní náležitosti a Nejvyšší soud ČR použil přesně textaci a citaci zákona o obchodních korporacích. Domnívá se, že tomu tak bylo proto, že zákonodárce přesně tuto problematiku upravil právě proto, aby si soudy již v jednotlivých případech nevykládaly péči řádného hospodáře vágně, neboť nemůže obstát jako skutková věta pouhá formulace, že někdo byl v pozici obchodního ředitele či předsedy představenstva a porušil obecně péči řádného hospodáře, protože porušil povinnosti stanovené obchodním zákoníkem a pracovním zákonem. Ve skutkové větě, tak, jak je koncipována, že obžalovaní předem promyšleně, společně soustavně

dlouhodobě zvýhodňovali CZECH ENERGOSPACE na úkor společnosti ČEPRO, chybí motiv, chybí stanovení povinností, protože ty nejsou dány jen zmíněnými zákony, ale v rámci jednání obžalovaného Ing. H. jakožto obchodního ředitele, organizačním a podpisovým řádem, manažerskými smlouvami, specifickými zákonnými předpisy, například zákonem č. 189/99, o zásobách ropy, rozhodnutím kolektivních orgánů v rámci odborů, představenstva, dozorčí rady, smlouvami s dodavateli a odběrateli a další rotační zprávou se Státní správou hmotných rezerv a dalšími skutečnostmi, které jsou pro každého manažera rozhodující v daném místě a čase. V tomto směru považuje za důležitý předávací protokol agendy o stavu, za jakého obžalovaný přebíral svoji funkci, který předložila obhajoba k důkazu a který byl součástí jmenovací listiny. Tento dokument obsahuje nejen organizační strukturu stanovující povinnosti a činnosti obžalovaného, ale též stav společnosti ČEPRO v okamžiku, kdy do ní obžalovaný vstoupil. Podle této listiny cca 70 % smluv bylo vypovězených. ČEPRO je nepochybně strategickým hráčem na trhu s pohonnými látkami a u takové společnosti je třeba správně právně posoudit jeho povahu a polohu. Posuzuje se doba let 2003 - 2005, kdy bylo na trhu s pohonnými látkami cca 3 300 obchodujících subjektů, zatímco dnes jich je 32. ČEPRO mělo specifické postavení a bylo limitováno jinými právními předpisy, než například OMV, mnohem striktnějšími. Všechny tyto skutečnosti jsou podstatné pro posouzení jednání obžalovaného Ing. H. v otázce péče řádného hospodáře, kdy je obhajoba přesvědčena, že nepostačí vytržení cca 10 % obchodu z celkového objemu, který Ing. H. v předmětném období dělal, aniž by se strany zabývaly tím, jaký měl pro to obžalovaný důvod. Znakem skutkové podstaty tohoto trestného činu není získání majetkového prospěchu, ale ve všech skutkových větvích se o něm ať už ve prospěch vlastní či někoho jiného tak trochu „v mlze“ hovoří. Poukazuje na dodatky majetkových smluv, kde jsou stanoveny úkoly v podobě dosažení zisku, kdy však samotné nedodržení stanovené výše by automaticky neznamenalo porušení povinnosti při správě cizího majetku v návaznosti na péči řádného hospodáře. Obvodní soud se místo konkretizace povinností obžalovaného omezil na laxní konstatování, že porušení povinnosti při správě cizího majetku v případě obžalovaného spočívá v tom, že došlo k porušení péče řádného hospodáře z důvodu, že nemaximalizoval zisk.

21. Rozvádí ustanovení § 51 zákona o obchodních korporacích a vyjadřuje svůj názor, že atributy zde uvedené by měly být splněny naráz. Je toho názoru, že absentuje posouzení všech skutečností, které by mohly sloužit ku prospěchu obžalovaného, přičemž je nezbytné zkoumat, jakým způsobem by v obdobné situaci postupovala obdobná osoba, což se však nestalo. Přitom je třeba si posoudit hierarchii rozhodování a rozhodovacích procesů a vysvětlit, zda vůbec mohli mít stejné povinnosti generální a obchodní ředitel ČEPRO a zda péče řádného hospodáře je u těchto dvou funkcí totožná, kdy obchodní ředitel nerozhoduje sám, stejně jako ředitel generální. V této souvislosti nechápe, že pokud obžalování promyšleně konali ve prospěch třetí osoby, nejsou pohnáni k odpovědnosti rovněž představitelé společnosti CZECH ENERGOSPACE, když někde oněch 230 000 000 Kč muselo skončit. Cituje ustanovení § 53 o obchodních korporacích, postihující právě ty, kteří na základě porušení povinnosti postupovat s péčí řádného hospodáře obohatili sebe nebo třetí osobu. Nelze uzavřít, že ze společnosti ČEPRO zmizelo 230 000 000 Kč, zároveň tvrdit, že se jednalo o promyšlené a sofistikované jednání dvou lidí a není přitom známo, proč by to dělali. Buď to dělali úmyslně a jsou velmi blízko trestného činu, a zde se musí odpovědně potvrdit hranice mezi úmyslem přímým a úmyslem nedbalostním. Nebo vše nebylo výsledkem jednání pouze dvou obžalovaných, ale jednání a rozhodnutí kolektivního, což však nebylo nalézacím soudem v intencích rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR splněno.
22. Poukazuje na skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaného, jako je splnění zisku v roce 2003, situace po ataku pana K. včetně jeho důsledků, kdy tento atak společnost ČEPRO ustála pouze na základě konání svého managementu, jinak by v roce 2005 nemohla opětovně dosáhnout na zisk 100 000 000 Kč a obžalovaný Ing. H. na manažerskou odměnu. Velmi málo se rovněž obvodní soud zabýval rozhodovacími procesy v rámci společnosti ČEPRO, kdy to byl právě obžalovaný,

který inicioval, aby byly kurzovní rozdíly zajištěny pojištěním či jiným zajišťovacím instrumentem, kdo navrhoval neprodávat s rozdílnou obchodní marží. Obvodní soud se tak měl zabývat i argumentem, proč v konkrétních případech bylo konkrétním způsobem rozhodnuto. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný dokonce ovlivňoval ostatní členy, aby určitým způsobem rozhodli, a to v přímém úmyslu spáchat skutek, který mu je kladen za vinu.

23. Pokud jde o znalecké posudky, nebude hodnotit jejich odborné kvality, neboť to mu nepřísluší. Dá se souhlasit s tím, že kvalita znaleckých posudků vychází z toho, jak byly kladeny znalcům otázky, nicméně nemůže se ztotožnit s tím, že oponentský znalecký posudek nevycházel z těch samých podkladů jako znalecký posudek Doc. Brady, a to za situace, pokud jeho zpracovatel měl k dispozici tento znalecký posudek včetně příloh.
24. V otázce trestu se domnívá, že situace obžalovaného Ing. H. oproti Ing. K. vykazuje určité rozdíly, když obžalovaný Ing. H. se postavil k otázce případné náhrady škody a byl ochoten ji uhradit, neboť jeho majetek v té době uvedenou hodnotu vykazoval. Bohužel v mezidobí osoby, které majetek pro Ing. H. spravovaly, se dopustily kriminálního útoku a o tento majetek se ho snaží připravit. O těchto snahách byl informován státní zástupce. Ve věci začala šetřit Policie ČR. Prostřednictvím státního zastupitelství potom informovali o situaci i poškozeného. Považují tyto skutečnosti za významné polehčující okolnosti.
25. Vyjadřuje svůj nesouhlas s uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody a polemizuje s účelem trestu, a to s ohledem na délku trestního řízení a osobu obžalovaného, kterého nelze vnímat jako osobu pro společnost vysoce nebezpečnou. Poukazuje na trend v trestání majetkových trestných činů a rozvádí úvahu, zda není primárním úkolem trestu, aby byla obžalovanému Ing. H. dána možnost hájit svá práva před útočníky, kteří zasáhli do jeho práv majetkových a uložit obžalovanému trest s podmíněným odkladem, kdy by obžalovaný dostal možnost pod kuratelou podmíněného odsouzení splnit povinnost k náhradě škody v případě svého odsouzení. V opačném případě, při výkonu nepodmíněného trestu je téměř jisté, že obžalovaný nebude schopen škodu nahradit a nebude tak dosaženo smyslu trestního řízení. Je přitom třeba přihlídnout i ke způsobu jednání a chování obžalovaného H. po celou dobu procesu, kdy se trestnímu stíhání nevyhýbal a není zde ani předpoklad, že by tak činil do budoucna či se chtěl vyhýbat úhradě škody. Poukazuje na své zázemí, rodinu a velký boj, který má před sebou. I toto jsou okolnosti, které nezakládají důvod pro uložení nepodmíněného trestu.
26. Z uvedených důvodů navrhuje odvolání státního zástupce zamítnout a k jeho odvolání s ohledem na jím snesené argumenty a důkazy, které předložil k doplnění, napadený rozsudek zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k opakování hlavního líčení. V písemně podaném odvolání, na něž se odvolatel u veřejného zasedání odkázal, byl učiněn alternativní návrh ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) a f) tr. řádu a v návaznosti na to na rozhodnutí odvolacího soudu o zproštění obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu, popřípadě na zastavení trestního stíhání podle § 223 odst. 2 tr. řádu z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu.
27. Městský soud v Praze přezkoumal na základě podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku a správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlédl, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je zcela nedůvodné, odvolání státního zástupce částečně důvodné, byť pro zcela jinou, než vytýkanou vadu, a odvolání poškozeného je v plném rozsahu opodstatněné.

28. Je třeba konstatovat, že v řízení předcházejícím napadenému rozsudku nebyly zjištěny žádné procesní vady, které by měly vliv na správnost rozhodnutí. Soud I. stupně respektoval veškerá ustanovení trestního řádu, jimiž je zabezpečováno zejména právo obžalovaného na obhajobu, v hlavním líčení v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu provedl všechny důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu věci. Provedené důkazy následně obvodní soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k logicky správným a odůvodněným skutkovým zjištěním, která mu byla dostatečným podkladem pro závěr o vině obžalovaného. Soud svá skutková zjištění učinil na základě jím provedených a zhodnocených důkazů, které dostatečně vyhodnotil a jeho závěrům nelze ničeho vytknout. Lze dodat, že odvolacímu soudu nepřisluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, a za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení pouze na soudu I. stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování (viz § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu). Takové podmínky však v tomto případě splněny nejsou, hodnocení důkazů nalézacím soudem odpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou přesvědčivé a logické a nelze jim v zásadě ničeho vytknout.
29. Především je třeba konstatovat, že ve věci se jedná o již v řadě čtvrtý rozsudek, když v předchozí době byli obžalovaní třikrát obžaloby zproštěni. První zprošťující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 byl vyhlášen dne 8.11. 2013 pod sp.zn. 3T 41/2010. Tento rozsudek byl potvrzen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20.3.2014, sp.zn. 67To 56/2014, kterým bylo zamítnuto odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze. Tato rozhodnutí však neobstála před Nejvyšším soudem ČR, k němuž bylo podáno dovolání Nejvyššího státního zástupce, na jehož základě Nejvyšší soud usnesením ze dne 15.7.2015, sp.zn. 5Tdo 1449/2014 obě citovaná rozhodnutí obecných soudů zrušil a Obvodnímu soudu pro Prahu 1 přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Přitom tento zprošťující rozsudek se týkal pouze bodu IV. podané obžaloby, zatímco trestní stíhání pro skutky uvedené pod bodem I. až III. a pod bodem V. podané obžaloby bylo zastaveno podle § 223 odst. 1 tr. řádu z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. b) tr. řádu, tedy z důvodu promlčení.
30. Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí konstatuje, že Obvodní soud pro Prahu 1 nezpochybnil v jím vydaném rozsudku, že se popsany skutek stal a že se ho dopustili obvinění Ing. A. H. a Ing. T. K., avšak dospěl k závěru, že nejde o trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona, neboť údajně nebyla naplněna skutková podstata trestného činu, zejména po stránce subjektivní. Nejvyšší soud ČR však závěry soudu prvního stupně neshledal správnými, naopak je označil za nepodložené, a částečně i rozporné. Z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně totiž není vůbec patrné, proč subjektivní stránka trestného činu nebyla naplněna, zda u obviněných chybí složka vědomostní či volní, či obě složky současně. Nejvyšší soud ČR poukazuje na to, že obvodní soud se omezil na pouhé konstatování nenaplnění subjektivní stránky trestného činu, zatímco v dalších částech se již poněkud nelogicky zabýval jinými otázkami, zejména povinností opatrovat nebo spravovat cizí majetek a povahou a výší škody, přičemž učinil závěr, podle něhož zde není příčinná souvislost mezi jednáním obviněných a způsobeným následkem, tj. podle soudu „opatřením prospěchu jiného a snížením výnosu majetku společnosti ČEPRO, a.s., tedy vznikem škody“. Nejvyšší soud ČR přitom poukazuje na skutečnost, že opatření jakéhokoli prospěchu není znakem trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona. Dle názoru Nejvyššího soudu ČR skutek popsany pod bodem IV. podané obžaloby, jehož spáchání oba obecné soudy považovaly za prokázané, rozhodně nevyklučoval úmyslné zavinění obviněných, což vyplývá zejména z povahy a způsobu jednání obou obviněných, z dalších okolností, za nichž uzavírali příslušné smlouvy a činili majetkové dispozice,

a z postavení obviněných jako členů statutárního orgánu společnosti ČEPRO, a.s. a členů jejího vrcholového managementu, kteří zde měli rozhodující kompetence a také je uplatňovali.

31. Nejvyšší soud ČR se ve svém rozhodnutí zabýval i dalšími námitkami Nejvyššího státního zástupce, konkrétně pojmem škody v právní teorii i v soudní praxi, k čemuž je možno odkázat na úvahy v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 5Tdo 1449/2014 na straně 13 (č.l. 6016 trestního spisu). Nejvyšší soud ČR poukazuje na závěr obvodního soudu, že škodu, jež měla být způsobena obviněnými, nelze chápat v pouhém účetním vyjádření, když výpočet škody provedený státním zástupcem považuje soud prvního stupně za pouhou spekulaci nepodloženou žádnými konkrétními údaji. Nejvyšší soud ČR však vyjádřil svůj názor, že v podané obžalobě se nevychází jen z nějaké účetní bilance, ale z reálně provedených majetkových dispozic, přičemž státní zástupce zde s poukazem na závěry znaleckých posudků uvádí zcela konkrétní výši způsobené škody, a to i s rozlišením na škodu skutečnou a ušlý zisk. Obvodní soud ve svém rozhodnutí potom rozvádí zcela nesrozumitelné úvahy o mimozávazkové odpovědnosti a její souvislosti se závazkovým vztahem vyústující do závěru o nedostatku protiprávnosti, aniž by se jakkoli vypořádal s tím, proč v posuzovaném případě nejde o škodu na cizím majetku, ačkoli její způsobení sám konstatuje v popisu skutku, který se podle něj stal. Odvolací soud přitom ve svém rozhodnutí navazujícím na první zprošťující rozsudek soudu obvodního tato pochybení nenapravit. Nejvyšší soud ČR přitom konstatuje, že se s uvedenými závěry neztotožňuje, neboť nerespektují právní teorii i praxi přijatý výklad škody způsobené trestným činem, a především přesvědčivě nevyvracejí tvrzení obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze o způsobení škody obviněnými na majetku společnosti ČEPRO, a.s., a její výši, skutkem popsáním pod bodem IV. obžaloby. Přitom podstata obžalobou tvrzené škody na cizím majetku v tomto případě spočívala v jednání obviněných, kteří nedůvodně obchodovali s pohonnými hmotami přes prostředníka (obchodní společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s.), čímž uměle navyšovali cenu těchto pohonných hmot na úkor majetku obchodní společnosti ČEPRO, a.s., který takto poškodili.
32. Pokud jde o úvahy týkající se konkrétního porušení povinnosti při správě cizího majetku obviněnými, tedy porušení povinnosti opatrovat a spravovat cizí majetek uložené podle zákona, Nejvyšší soud ČR konstatuje, že i soud prvního stupně v popisu skutku ve zprošťujícím výroku rozsudku konstatuje, že obvinění byli nositeli povinnosti vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře a povinnosti vedoucích zaměstnanců podle § 194 odst. 5 obchodníka zákoníku a § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce. V odůvodnění svého rozhodnutí však soud prvního stupně v této souvislosti uvádí poněkud nepřesné úvahy o nemožnosti dovozovat povinnost obviněných opatrovat či spravovat cizí majetek ve smyslu § 255 odst. 1 tr. zákona i z příslušných ustanovení zákoníku práce, přičemž činí závěry, které jsou zčásti poněkud rozporné a nesrozumitelné a zčásti v rozporu s dosavadní judikaturou. Nejvyšší soud ČR potom poukazuje na to, že právě v těchto pasážích zprošťujícího rozsudku se projevuje skutečnost, že soud prvního stupně si náležitě neujasní, jestli obvinění vůbec porušili povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, nebo zda nezpůsobili škodu kladenou jim za vinu, a nebo jestli není naplněna jen subjektivní stránka posuzovaného trestného činu. Kdyby totiž obvinění neporušili žádnou povinnost, jsou zcela zbytečné úvahy o způsobení škody na cizím majetku a o existenci jejich úmyslného zavinění. Jestliže ovšem obvinění nezpůsobili žádnou škodu na cizím majetku, tak nemají význam závěry o porušení povinnosti při opatrování nebo správě takového majetku a ani o naplnění subjektivní stránky trestného činu.
33. Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí vyjádřil svůj pokyn směřovaný k soudu prvního stupně, aby se v kontextu dosavadních skutkových zjištění opětovně a pečlivě vypořádal se všemi shora uvedenými argumenty. Trestní odpovědnost obou obviněných by dle vyjádření Nejvyššího soudu ČR mohla být vyloučena jen tehdy, dospěl-li by soud prvního stupně k odůvodněnému a náležité

vyargumentovanému závěru, že obvinění jednali informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní společnosti ČEPRO, a.s.

34. Toto rozhodnutí se přitom zabývalo i usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 18.11.2013, sp.zn. 3T 41/2010, kterým bylo zastaveno trestní stíhání obou obviněných pro skutky uvedené pod body I. až III. a V. obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 24.6.2010, sp.zn. 7 VZV 4/2009, z důvodu promlčení. Nejvyšší soud ČR se zde podrobně zabývá jak promlčecími dobami jednotlivých trestných činů, tak skutečnostmi přerušujícími běh promlčecí doby, přičemž dospívá k závěru, že citované rozhodnutí obvodního soudu ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20.3.2014, sp.zn. 67To 57/2014, kterým byla zamítnuta stížnost státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, je nesprávné, když je třeba přisvědčit argumentaci Nejvyššího státního zástupce, a to ve vztahu k posouzení počátku běhu promlčecí doby, kdy tuto nelze vztáhnout k ukončení jednání pachatele, ale je třeba zabývat se vlivem účinku trestného činu v podobě způsobené škody. V tomto směru má potom význam právě skutek, pro který byli obvinění zproštěni obžaloby, přičemž pro vady zjištěné ve zprošťujícím výroku a jeho zrušení nemohlo dojít ani k promlčení trestního stíhání u ostatních skutků uvedených pod body I. až III. a V. podané obžaloby. Argumentace v tomto směru však je především předmětem obvodním soudem vydaných navazujících rozhodnutí o zastavení trestního stíhání vždy ve spojení se zprošťujícím rozsudkem, k němuž došlo i v této fázi řízení.
35. Po zrušení prvního zprošťujícího rozsudku citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR Obvodní soud pro Prahu 1 vydal dne 18.12.2015 pod sp.zn. 3T 41/2010 druhý rozsudek, aniž by jakkoli doplnil dokazování, přičemž tímto rozsudkem oba obžalované, tedy Ing. A. H. i Ing. T. K. podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby pro skutky uvedené pod bodem I. a IV., aniž by se jakkoli vypořádal s argumentací Nejvyššího soudu ČR a jeho pokynem zabývat se důkazní situací, skutkovými zjištěními a námitkami uplatněnými jak dozorujícím státním zástupcem, tak Nejvyšším státním zástupcem v podaném dovolání. Za této situace Městskému soudu v Praze nezbylo než k odvolání státního zástupce v pořadí druhý zprošťující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 v celém rozsahu zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, a to s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR a ustanovení § 265s odst. 1 tr. řádu, dle něhož orgán činný v trestním řízení, jemuž věc byla přikázána k novému projednání a rozhodnutí, je vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí Nejvyšší soud ČR, a je povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení Nejvyšší soud ČR nařídil. Dále odvolací soud poukázal na naprostou absenci odůvodnění zproštění obviněných pro jednání pod bodem I. obžaloby, když původně pro tento skutek bylo trestní stíhání z důvodu promlčení zastaveno. Z tohoto pohledu městský soud shledal napadený rozsudek nepřezkoumatelným.
36. Po tomto zrušujícím rozhodnutí následoval ve věci třetí zprošťující rozsudek, vyhlášený Obvodním soudem pro Prahu 1 v hlavním líčení konaném dne 23.9. 2016 pod sp.zn. 3T 41/2010, a to opět pro skutky uvedené pod bodem I. - IV. v podané obžalobě, kdy však odůvodnění napadeného rozsudku opět de facto nedoznalo žádné změny. Obvodní soud sice doplnil dokazování o důkazy předložené státním zástupcem a zmocněncem poškozené společnosti ČEPRO, věnoval jim však minimální pozornost, nijak je nehodnotil a nevyvodil z nich žádné závěry, jako koneckonců z žádných provedených důkazů. Napadený rozsudek byl opět jako celek shledán nepřezkoumatelným, neboť v něm opět chyběla hodnotící pasáž jak ve vztahu k provedeným důkazům, tak k právním úvahám, tedy obvodní soud opět nesplnil povinnosti vyplývajícímu z § 2 odst. 6 tr. řádu a § 125 odst. 1 tr. řádu, které kladou důraz na přesvědčivé hodnocení důkazů založené na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a jejich promítnutí do odůvodnění rozsudku, v němž je třeba vyložit, které skutečnosti vzal soud za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Obvodní soud de facto pouze zopakoval své úvahy z prvního

zprošťujícího rozsudku, jejichž nelogičností, rozporem s vlastními skutkovými zjištěními nalézacího soudu, ale i vzájemnou rozporností se zabýval již Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 15.7. 2015, sp.zn. 5 Tdo 1449/2014. Tento rozsudek tak v podstatě nedoznal žádné změny, obvodní soud tedy opakovaně nerespektoval pokyny a právní názory nadřízených soudů a porušil tím ustanovení § 265s odst. 1 a § 264 odst. 1 tr. řádu. Právě s ohledem na tento opakovaný přístup senátu Obvodního soudu pro Prahu 1 odvolacímu soudu nezbylo než v jeho rozhodnutí ze dne 4.4. 2017, sp.zn. 67To 28/2017, kterým zrušil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23.9. 2016, sp.zn. 3T 41/2010, než postupovat podle § 262 tr. řádu a nařídít, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. Odvolací soud tak učinil s vědomím výjimečnosti takového postupu, a to i s ohledem na článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, když příslušnost soudu i soudce stanoví zákon. Nicméně za situace, kdy nalézací soud v daném složení senátu, především pod vedením jeho předsedkyně, opakovaně nerespektoval rozhodnutí nadřízených soudů a současně porušoval ustanovení trestního řádu a svým přístupem vyjadřoval neochotu se projednávanou věcí patřičně zabývat, již neshledal jinou možnost, než věc přikázat k projednání jinému senátu stejného soudu, současně zavázanému řídit se pokyny vyjádřenými v rozhodnutí nadřízených soudů, zejména Nejvyššího soudu ČR v jeho usnesení ze dne 15.7. 2015, sp.zn. 5Tdo 1449/2014.

37. V návaznosti na toto rozhodnutí byla věc přikázána senátu JUDr. Ivany Tiché, který věc znovu projednal a rozhodl napadeným rozsudkem ze dne 21.3. 2018, sp.zn. 3T 41/2010. Tento postup přitom rozhodně nelze označit za odnětí zákonnému soudci, neboť nadřízené soudy projevíly trpělivou a opakovanou snahu původní senát dovést k zákonnému postupu danému trestním řádem, což však ze strany původního senátu Obvodního soudu pro Prahu 1 zůstalo zcela bez odezvy, tento senát na učiněné výtky prakticky vůbec nereagoval a své rozhodnutí stále znovu a znovu zatěžoval stejnými vadami. Nadřízenými soudy, tedy Nejvyšším soudem ČR a Městským soudem v Praze přitom nebyl obvodnímu soudu vytýkán způsob rozhodnutí, ale jeho naprostá nepřezkoumatelnost, kdy nebylo vůbec zřejmé, z jakých důkazů, byť dokazování bylo provedeno prakticky v plné šíři nabízejících se možností, obvodní soud vycházel a jaké úvahy jej vedly k jeho závěrům, a to tak, aby tyto úvahy měly reálný podklad v provedených důkazech a odpovídaly požadavku na jejich logickou strukturu. Jestliže se původní senát obvodního soudu nepodařilo k takovému postupu přimět či dovést, neměl již odvolací soud jinou možnost, než dát pokyn ke změně senátu. Odvolací soud přitom zcela respektuje zásadu bezprostřednosti a ústnosti trestního řízení a těžiště provádění a hodnocení důkazů před nalézacím soudem, nicméně v posuzované věci v důsledku postupu obvodního soudu se odvolací soud ocitl v situaci, kdy nemohl napadená rozhodnutí přezkoumat a zaujmout stanovisko ke zprošťujícímu výroku, a to už třetímu v řadě, když nebylo v podstatě s čím se argumentačně vypořádat. Na postupu Městského soudu v Praze v uvedeném směru, plynoucím z jeho usnesení ze dne 4.4. 2017, sp.zn. 67To 28/2017 by ničeho nemohlo změnit ani kárné řízení původní předsedkyně senátu JUDr. Heleny Králové, jeho průběh a výsledek, neboť důvody, které vedly odvolací soud ke změně senátu soudu prvního stupně spočívaly v předchozím postupu senátu obvodního soudu, o jehož nápravu se nadřízené soudy opakovaně snažily, avšak bezvýsledně, a na tento logicky uzavřený proces nemá a nemůže mít žádný vliv skutečnost, zda konkrétní soudce byl za tento svůj konkrétní postup kárně postižen, případně stíhán. Proto obvodní soud nepochybil, pokud návrh obžalovaného Ing. T. K. na doplnění dokazování kárným spisem JUDr. Heleny Králové zamítl.

38. Nyní přezkoumávaný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21.3. 2018, sp.zn. 3T 41/2010 vykazuje zcela opačné atributy, a to nejen ve způsobu rozhodnutí, ale v jeho velmi pečlivém, přesvědčivém a výstižném zdokumentování a odůvodnění, které naopak přináší jasný přehled o práci nového senátu obvodního soudu, jemuž byla věc přikázána, s provedenými důkazy, jejich analýzou a z nich vyplývajícími závěry, které mají v provedených a hodnocených důkazech svoji oporu a ob stojí i z pohledu obecné logiky. Je jistě pochopitelný podiv obžalovaného Ing. A.

H. nad zcela protichůdným rozhodnutím učiněným napadeným rozsudkem oproti předchozím opakovaným rozsudkům zprošťujícím s ohledem na de facto stále shodná skutková zjištění, nicméně tento výsledek rozhodně nelze označit za překvapivý, spojený s nepředvídatelností práva, a to za situace, kdy naopak předchozí zprošťující rozsudky vykazovaly nejen podstatné vady, ale rovněž závěry, které neodpovídaly nejen nárokům na náležitosti rozhodnutí z pohledu hodnotících procesů, ale ani samotným skutkovým zjištěním nalézacího soudu a k tomu provedeným důkazům, když de facto ani sami obžalovaní skutková zjištění nezpochybňují a mají především výhrady k jejich hodnocení, naplnění jednotlivých znaků uvedených trestných činů a nezohlednění obžalovanými deklarovaných motivů jejich jednání. Z pohledu obžalovaných je jistě pochopitelné, avšak na druhou stranu paradoxní, že napadenému rozsudku, který je zpracován velmi podrobně a detailně rozebírá provedené důkazy a závěry, které z nich nalézací soud učinil, vytykají jeho nepřezkoumatelnost a nedostatečnost splnění povinností obvodního soudu stanovených mu trestním řádem v § 2 odst. 6 a § 125 odst. 1 tr. řádu, zatímco s předchozími zprošťujícími rozhodnutími vyjadřují svoji spokojenost.

39. Pokud jde o konkrétní námitky obhajoby ve vztahu ke skutkovým a právním závěrům, je možno de facto odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, který se jednotlivými skutkovými zjištěními a jejich obrazem v naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona, popřípadě porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku podrobně zabývá. Jestliže obžalovaní zpochybňují své postavení speciálního subjektu ve vztahu k těmto trestným činům, nelze jim v žádném případě přisvědčit. Postavení obou obžalovaných ve společnosti ČEPRO bylo zcela jasně vymezeno dokumenty instalujícími je do konkrétních funkcí a základními statutárními dokumenty vymezujícími strukturu, pravidla a organizaci společnosti ČEPRO, a.s., tedy zejména jejími stanovami a organizačním řádem, které obvodní soud v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně rozebírá. Postavení obou obžalovaných ve společnosti ČEPRO ať už z pohledu členů statutárního orgánu či v rámci organizační struktury v postavení vedoucích zaměstnanců bylo jasně dáno a náplň jejich funkcí jasně vymezena. Obžalovaný Ing. T. K. byl přitom po celé inkriminované období současně předsedou představenstva společnosti ČEPRO a jejím generálním ředitelem a jeho povinnosti tak vyplývaly ze stanov společnosti, organizačního řádu a k tomu se vážící zákonné právní úpravy v té době platné a účinné, tedy ke konkrétním ustanovením obchodního zákoníku a zákoníku práce. Obžalovaný Ing. A. H. vykonával ve společnosti ČEPRO po celé sledované období funkci obchodního ředitele, byť do této byl jmenován až xxx, avšak od xxx byl výkonem této funkce pověřen a byl tedy nositelem oprávnění a povinností s touto funkcí spojených. Od xxx byl obžalovaný Ing. H. i členem představenstva a od xxx. V těchto funkcích oba obžalovaní setrvali až do svého odvolání dozorčí radou dne xxx. Obžalovanému Ing. H. tak po dobu výkonu funkce obchodního ředitele plynuly povinnosti z organizačního řádu společnosti a s tím souvisejících ustanovení zákoníku práce, od chvíle jeho členství v představenstvu i ze stanov společnosti a s tím souvisejících ustanovení obchodního zákoníku.
40. Stanovy společnosti ČEPRO v článku 24 odst. 1 de facto kopírují ustanovení § 194 odst. 5 obchodního zákoníku, dle nichž jsou členové představenstva především povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Stejně tak bylo konkrétní postavení obžalovaných dle organizačního řádu společnosti, plynoucí z jejich funkcí a jasně jsou vymezeny povinnosti zaměstnanců rovněž zákoníkem práce v § 73 odst. 1 písm. d) a vedoucích zaměstnanců v § 74 písm. g). Lze přitom shrnout, že tyto právní předpisy a příslušné dokumenty společnosti směřují především k nastavení povinnosti zaměstnanců a statutárů svědomitě opatrovat majetek příslušného subjektu, pro nějž činnost vykonávají a vyvíjet činnost k jeho ekonomické prosperitě při zachování loajality vůči tomuto subjektu, to znamená upřednostňování zájmů společnosti před zájmy jiné osoby, a to i vlastními. Tyto povinnosti zcela logicky vyplývají z vrcholného postavení obou obžalovaných, a to jednak jako členů statutárního, tedy vrcholného orgánu a rovněž z jejich

postavení vrcholových manažerů společnosti. Již ze samotného zaměření společnosti ČEPRO jako obchodníka s pohonnými hmotami je těžiště jeho činnosti evidentní, v činnosti obchodní, z čehož plynou i základní úkoly společnosti, potažmo jejího managementu. V rámci této obchodní činnosti se přitom pohybuje i jednání obou obžalovaných, pro které byli pohnáni k odpovědnosti a popis těchto jednotlivých skutků nevzbuzuje jakékoli pochybnosti, že se jich obžalovaní dopustili v rámci vymezené náplně svých funkcí a jestliže konkrétní skutková zjištění svědčí o tom, že v jejich rámci prokazatelně postupovali proti ekonomickému zájmu společnosti, o jejíž majetek, ekonomický rozvoj a prosperitu měli naopak pečovat, nejsou zde dány jakékoli pochybnosti, že svým jednáním v předpokládaném postavení speciálního subjektu naplnili znaky trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 tr. zákona, respektive podle § 220 tr. zákoníku.

41. K tomu je možno odkázat na dostupnou judikaturu, konkrétně na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 11.3. 2009, sp.zn. 5 Tdo 1652/2008, dle něhož vykonává-li konkrétní osoba funkci statutárního orgánu, musí si počínat tak, aby nepoškozovala majetkové zájmy obchodní společnosti, neboť ve vztahu k ní pečuje o majetek cizí, s nímž je povinna nakládat nejen v souladu s příslušnými ustanoveními společenské smlouvy, nýbrž i s péčí řádného hospodáře, zejména ve smyslu ustanovení § 134, § 135 odst. 2 a §194 odst. 5 obchodního zákoníku. Statutární orgán je přitom povinen seznámit se se všemi rozhodnými skutečnostmi, které se týkají hospodaření obchodní společnosti. Pokud pak provede takové úkony, jimiž poruší své zákonné nebo smluvní povinnosti opatrovat nebo spravovat majetek dotyčné společnosti, nese jako speciální subjekt trestní odpovědnost například za trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 tr. zákona nebo podle § 255a tr. zákona (trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku, respektive porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 tr. zákoníku). Toto rozhodnutí se zabývá i zaviněním ve vztahu k takovému jednání a dle něj je existenci zavinění možno dovodit nejen z charakteru a způsobu počínání pachatele, který je třeba vyjádřit v popisu skutku, ale i z ostatních rozhodných skutkových okolností.
42. Pokud jde o porušení uvedených povinností z titulu postavení zaměstnance předmětného subjektu, zde je možno poukázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 15 Tdo 1316/2006, dle něhož zákonný znak trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 tr. zákona spočívající v tom, že pachatel „poruší podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek“, lze naplnit i porušením povinností obsažených v ustanoveních § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce. Tuto obecnou povinnost zaměstnance (popřípadě vedoucího zaměstnance) při ochraně majetku zaměstnavatele a hospodaření s ním je však třeba vždy posuzovat na základě jeho postavení vyplývajícího z pracovní smlouvy či z jiného právního aktu. Jestliže je pachatel povinen a oprávněn pečovat o určitý majetek zaměstnavatele a nakládat se svěřenými hodnotami (například uzavírat obchodní smlouvy), pak se jeho povinnost podle § 73 odst. 1 písm. d), případně též podle § 74 písm. g) zákoníku práce stává konkrétní povinností, jejíž porušení zakládá výše uvedený zákonný znak trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 tr. zákona. V posuzovaném případě přitom obecně stanovená povinnost zaměstnance, respektive vedoucího zaměstnance u obou obžalovaných je konkretizována jak organizačním řádem, definujícím funkce a jejich náplň, do nichž byli instalováni, tak manažerskými smlouvami na organizační řád odkazujícími. Přitom činnost obžalovaných, pro niž jsou povoláni k odpovědnosti, vykazuje znaky běžné činnosti obchodní, nijak se nevymykající z běžné pracovní náplně obou obžalovaných, která u obžalovaného Ing. H. spočívala ve vedení obchodního úseku, jehož zásadním posláním bylo dle organizačního řádu zabezpečování a realizace obchodní politiky společnosti, s cílem vytvářet zisk. Konkrétně byl tento obchodní úsek zodpovědný rovněž za přípravu obchodních smluv na nákup a prodej zboží, surovin a služeb a jejich sjednávání. Obžalovaný Ing. K. byl coby generální ředitel nejvyšším vedoucím zaměstnancem společnosti a odpovídal za obchodní vedení a zajištění

provozních záležitostí společnosti v rozsahu určeném představenstvem. O postavení obou obžalovaných jako nejvyšších představitelů společnosti ČEPRO svědčí právě hierarchie funkcí dle organizačního řádu, kdy generální ředitel byl nejvyšším vedoucím zaměstnancem společnosti a v případě jeho nepřítomnosti jej zastupoval právě obchodní ředitel a až jako další článek nastupoval ředitel finanční.

43. Konkrétně otázkou zaviněného jednání na straně obžalovaných se zabýval již Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí, které v projednávané věci učinil dne 15.7. 2015 pod sp.zn. 5Tdo 1449/2014, v němž vyjádřil svůj názor, že skutek popsany v obžalobě, jehož spáchání považovaly soudy obou nižších stupňů za prokázané, nevylučoval úmyslné zavinění obžalovaných, což vyplývá zejména z povahy a způsobu jednání obou obžalovaných, z dalších okolností, za nichž uzavírali příslušné smlouvy a činili majetkové dispozice, a v postavení obžalovaných jako členů statutárního orgánu v obchodní společnosti ČEPRO, a.s. a členů jejího vrcholové managementu, kteří zde měli rozhodující kompetence a také je uplatňovali. Dále Nejvyšší soud ČR konstatoval, že trestní odpovědnost obou obžalovaných by mohla být vyloučena jen tehdy, dospěl-li by soud prvního stupně k odůvodněnému a náležitě vyargumentovanému závěru, že obžalovaní jednali informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní společnosti ČEPRO, a.s.
44. Těmito rozhodnými okolnostmi se potom velmi podrobně zabýval nalézací soud v napadeném rozhodnutí, když konstatoval, že ojedinělý obchodní případ by bylo možno považovat za nikoliv správné rozhodnutí a z tohoto pohledu jej v rámci jistě velmi rozsáhlé obchodní činnosti společnosti ČEPRO hodnotit a akceptovat a nahlížet na něj v komplexu dalších uzavřených obchodů, které by znaky nevýhodnosti či případného chybného postupu nevykazovaly. V posuzovaném případě se však o takový ojedinělý nevydařený obchodní případ nejedná, naopak jde o řetězce obchodních případů na sebe navazujících, které při komplexním posouzení vykazují celou řadu shodných znaků, které vylučují učinit jiný závěr, než že obžalovaní skutečně postupovali informovaně, ale prokazatelně v neprospěch společnosti ČEPRO, a.s., jejíž zájmy a majetek měli ochraňovat, spravovat a rozvíjet. Takto uzavírali jednoznačně jednostranně nevýhodné smlouvy, na jejich základě poškozená společnost „obchodovala“ s vysokými finančními ztrátami, aniž by tyto jejich kroky přinášely poškozené společnosti jakýkoli žádoucí efekt, který by měl pozitivní dopad na její hospodaření či plnění strategických úkolů. Obvodní soud přitom velmi podrobně rozebírá jednotlivé obchodní případy logicky řazené do jednotlivých skutků, kde popisuje jak mechanismus prováděných obchodů, tak každou obchodní transakci konkrétně zdokumentovanou příslušnými smlouvami, účetními doklady, popřípadě dalšími dokumenty. Rozhodně potom nelze přisvědčit námitce obhajoby obžalovaného Ing. K., že postup obvodního soudu, jestliže hodnotil důkazy v celém souhrnu a jejich provázanost mezi jednotlivými skutky, respektive útoky, je nesprávný a vina by obžalovaným ke každému takovému izolovanému jednání měla být prokázána zvlášť. Tento požadavek odvolatele je nejen nedůvodný, ale je přímo v rozporu s trestním řádem, který jasně v § 2 odst. 6 stanoví, že orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Komplexní hodnocení důkazů tak požaduje přímo zákon.
45. V bodě I. se obvodní soud velmi podrobně a pečlivě zabýval podstatou skutku spočívající v nedůvodném poskytnutí zálohy společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. na základě smlouvy uzavřené dne 3.11. 2003, připravené obchodním úsekem pod vedením Ing. A. H. a podepsané obžalovaným Ing. K.. V této souvislosti byla velmi podrobně hodnocena kredibilita společnosti CZECH ENERGOSPACE při uzavírání obchodu, a to právě s ohledem na nestandardní podmínky v podobě takto vysoké zálohy, navíc v cizí měně bez smluvního ošetření možného rizika kursových ztrát. Obvodní soud přitom velmi pečlivě dokazoval, že tento postup byl ze strany obžalovaných za společnost ČEPRO nestandardní, a to jak svědeckými výpověďmi, tak obdobnými smlouvami, z nichž zálohy poskytovány nebyly, popřípadě byly na straně obchodních

partnerů vyžadovány reálné záruky. I pokud bychom připustili, že takto uzavřená smlouva nijak nestandardní nebyla, následující kroky učiněné jak pouze v tomto obchodním případě, tak u ostatních posuzovaných skutků svědčí o opaku. Nelze přitom pominout, že subjektem, který ve všech posuzovaných skutcích hraje zásadní roli prostředníka, přes nějž byly finanční prostředky ze společnosti ČEPRO vyvedeny, je stále stejná společnost, a to právě společnost CZECH ENERGOSPACE, přičemž u obou obžalovaných byly prokázány konkrétní vazby k této společnosti vedoucí.

46. U zmiňované zálohy 1 000 000 USD je zásadní i její další vývoj, kdy první smlouva byla uzavřená na období necelých dvou měsíců a ačkoli z ní nebylo ničeho plněno, byla dne 9.12. 2003 uzavřena smlouva nová na vyšší objem pohonných hmot s významně delším obdobím plnění, a to až do konce roku 2004, na kterou byla zmíněná záloha převedena, aniž by povinná společnost CZECH ENERGOSPACE do té doby cokoli ze svého závazku splnila a odůvodnila tak další vstřícný postup obžalovaných. Nutno říci, že už v té době došlo dle kursovních lístků ČNB od 3.11. 2003, respektive 6.11. 2003 do 9.12. 2003 k výraznému propadu amerického dolaru vůči české koruně, a to cca o 1,5 Kč z původního kursu 1:27,924 na 1:26,228. Na tuto skutečnost však obžalování evidentně vůbec nereagovali a z dalších zjištěných skutečností lze uzavřít, že toto ani neměli v úmyslu, když celou záležitost začali řešit, jak správně podotkl již obvodní soud, až ve chvíli, kdy dne 8.11. 2004 do společnosti nastoupili exekutoři a dožadovali se zabavení majetku a plnění v důsledku událostí kolem útoku spojeného s osobou R. K. na poškozenou společnost. Lze tedy dovodit, že obžalovaným bylo zřejmé, že společnost bude podrobena hloubkovým kontrolám a auditu a nelze tak ponechat nevypořádané pohledávky bez povšimnutí. Jestliže se obžalování hájili tím, že byli společností CZECH ENERGOSPACE vyzváni k přijetí dodávek na základě uzavřené smlouvy, nelze si nepovšimnout, že ačkoli tato výzva je datována dnem 28.10. 2004, společnost ČEPRO ve své reakci ze dne 22.11. 2004 výslovně uvádí, že výzva byla doručena dne 19.11. 2004. Tyto skutečnosti vedou k závěru, že i tato výzva byla antidatována tak, aby jednak předcházela zmíněnému útoku ze dne 8.11. 2004, jednak aby dostála smluvním ujednáním, dle nichž musí být nabídka či poptávka učiněna předchozí měsíc, a to za situace, kdy smlouva byla uzavřena na období od 1.1. 2004 do 31.12.2004 a vše se tak uskutečnilo na jejím sklonku, aniž by byla alespoň minimálně naplněna.
47. Velmi zajímavý je jistě i osud oné zálohy ve výši 1 000 000 USD, která byla skutečně převedena na účet společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. vedený u Komerční banky a následně dne 19.11. 2003 přes vnitřní účet Komerční banky pro devizové platby dále ve prospěch společnosti REAL ESTATE Corporation, na jejíž účet byla připsána dne 21.11. 2003. Touto společností měla být dle sdělení společnosti CZECH ENERGOSPACE poskytnuta subdodavateli, který ji převedl na společnost SNIPE Investment, Ltd., aniž by však ve smlouvě uzavřené mezi těmito společnostmi byla záloha sjednána. Přitom z daňového řízení s daňovým subjektem CZECH ENERGOSPACE vyplynulo, že společnost částku 1 000 000 USD převedla na účet svého jednatele Ing. P.Z. na základě smlouvy o úvěru ze dne 28.1. 2004 a důvodem měla být snaha zhodnotit uvedené prostředky, které označila společnost za volné. Nicméně mezi propojenými subjekty, jak vyplývá z výroční zprávy společnosti CZECH ENERGOSPACE a ze zprávy auditora za rok 2004 žádná taková smlouva uzavřena nebyla. K tomu je třeba doplnit, že částka 1 000 000 USD se na účet společnosti CES vrátila dne 27.1. 2004 vkladem přes vnitřní účet Komerční banky a vkladatelem byla právě společnost SNIPE Investment, Ltd.. Následující den 28.1. 2004 byla totožná částka převedena na bankovní účet Ing. Z. vedený rovněž u Komerční banky. K pohybu této finanční částky obvodní soud poukazuje na další uzavřené smlouvy a články řetězce se zapojením dalších společností, konkrétně společnosti ADVANCED Chemical Technologies.
48. V uvedených souvislostech je třeba nahlížet i skutečnost, že v předmětném období došlo k připsání částky 1 000 000 USD na účet obžalovaného Ing. K. vedený u švýcarské banky

COUTTS Bank, konkrétně dne 21.11. 2003 od společnosti SHIRA Anstalt, k čemuž je přiložena faktura vystavená této společnosti a její text rozhodně neodpovídá obhajobě obžalovaného Ing. K., že se mělo jednat o půjčku. Faktura je vystavena jako záloha na zboží a velmi zajímavá je poznámka v její dolní části „děkuji za váš obchod“. Na faktuře je připojen podpis, který zcela odpovídá podpisu obžalovaného Ing. K., připojeného k četným listinám založeným ve spise, příkladmo k protokolu o jeho výsledku jako obviněného na čl. 572 - 576, ale rovněž k četným smlouvám, které tvoří důkazní materiál ve vyšetřovacím spisu. Touto společností byly na stejný účet již v předchozím období, konkrétně dne 29.9. 2003 a 16.10. 2003 poukázány částky 57 000 USD a 99 000 USD a dne 27.4. 2004 částka 103 000 Euro od společnosti GENERAL Parcel Europe, Ltd.. Tyto společnosti byly přitom provázány s JUDr. M. P., který je jedním z odsouzených ve věci Městského soudu v Praze, sp.zn. 57T 1/2013 společně s Ing. R. K. a dalšími osobami za podvodné jednání právě na společnosti ČEPRO, a.s., kdy obžalovaný JUDr. M. P. se této trestné činnosti dopustil xxx jině společnosti SHIRA Anstalt a GENERAL Parcel Europe, Ltd.. JUDr. M. P. v postavení svědka v projednávané věci přitom nezpochybnil, že částku 1 000 000 USD skutečně za společnost SHIRA Anstalt na jemu zadaný účet poukázal, avšak činil tak na pokyn jiné osoby, aniž by tušil, že se jedná o bankovní účet obžalovaného Ing. K.. Přitom ať už byl účel platby jakýkoli, provázanost obžalovaného Ing. K. s JUDr. M. P. z těchto skutečností jednoznačně vyplývá, stejně jako role tohoto svědka při konkrétním lobbvání za společnost CZECH ENERGOSPACE za účasti obžalovaného Ing. H., čímž se uzavírá kruh napojení obžalovaných na tyto subjekty a jejich propojení se společností CZECH ENERGOSPACE, jejímž xxx xxxx byl Ing. P. Z. jako xxxx společnosti ČEPRO, který se nad uvedené skutečnosti z tohoto působení znal právě s obžalovaným Ing. H..

49. O zapojení obžalovaného Ing. A. H. do uvedeného řetězce kontaktů vypovídají svědci R. Č. a Z. H.. Svědek R. Č. vystupoval za společnost REAL ESTATE Corporation, s.r.o., přičemž popsal obchod z počátku prosince 2003, kterým se podrobně zabývá obvodní soud v odůvodnění svého rozhodnutí, přes společnost ADVANCED Chemical Technologies, LLC., obchodníka s PKN Orlen, na nějž byla poskytnuta záloha 1 000 000 USD, přičemž se jednalo o dodávku zboží do společnosti ČEPRO. Tento obchod dojednával s dr. P., s nímž se měl sejít na počátku roku 2004 k podepsání smluv na další rok, ale dr. P. se již omluvil a seznámil ho s obžalovaným Ing. H., s nímž dojednával další obchod, k jehož realizaci však nedošlo. Pokud jde o společnost CZECH ENERGOSPACE, byl mu zdůrazňován vztah mezi touto společností a společností SNIPE Investment, Ltd. Mezi společnostmi CZECH ENERGOSPACE a REAL ESTATE Corporation, s.r.o., nebyl žádný přímý obchodní vztah, se společností SNIPE Investment, Ltd. naopak ano, kdy REAL ESTATE Corporation byla přímým dodavatelem společnosti SNIPE Investment Ltd., kdy dodávky byly přímo do hmotných státních rezerv ČR do společnosti ČEPRO, jejímž dodavatelem byla společnost SNIPE Investment a subdodavatelem byla společnost REAL Estate Corporation.
50. Svědek Z. H. se vyjadřoval k obchodu se společností CZECH ENERGOSPACE z přelomu roku 2003 a 2004, kdy došlo k růstu spotřební daně. Dostal obchodní nabídku společnosti CZECH ENERGOSPACE, a to přímo od JUDr. P., kdy na jednání v sídle společnosti Tukový průmysl JUDr. P. za přítomnosti Ing. Z. a Ing. H. mu byly nabídnuty pohonné hmoty za kompromisní cenu mezi cenami se starou a novou spotřební daní. K jednání došlo v listopadu nebo v prosinci roku 2003, přičemž Ing. H. potvrdil, že společnost CZECH ENERGOSPACE bude takovým zbožím opravdu disponovat. Ve vztahu k této výpovědi je přitom nepřipadná poznámka odvolatele Ing. A. H. o způsobu provedení důkazu výpovědi svědka H., který dle obhajoby nepovažoval ani za nutné stvrdit svá tvrzení, která odvolatel označuje za nepravdivá, u hlavního líčení. Nutno říci, že protokol o výsledku svědka H. z přípravného řízení byl u hlavního líčení dne 22.11. 2017 čten se souhlasem procesních stran podle § 211 odst. 1 tr. řádu. Je pravdou, že u tohoto hlavního líčení obžalovaný Ing. A. H. nebyl, byl však zastoupen svým obhájcem JUDr. Miroslavem Kříženeckým, přičemž obvodní soud v hlavním líčení dne 20.9. 2017, jehož se obžalovaný Ing. H. osobně

zúčastnil, dával ke zvážení procesním stranám způsob provedení důkazů výslechy svědků, když se konkrétně dotazoval, u kterých osob budou strany trvat na osobním výslechu a u kterých budou souhlasit s protokoly o dřívějších výpovědích, a jméno svědka H. je zde výslovně uvedeno. V dalším hlavním líčení dne 18.10. 2017 se obhájci výslovně k položenému dotazu vyjádřili, a to tak, že u svědka Z. H. souhlasili se čtením protokolu o jeho výpovědi, když tomuto jednání byl opět osobně přítomen obhájce obžalovaného Ing. H., JUDr. Miroslav Kříženecký. Je tedy zřejmé, že obvodní soud postupoval zcela v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu a s účastníky trestního řízení jednal velmi korektně a transparentně.

51. Pokud jde o vypořádání poskytnuté zálohy, je zde zřejmá primární snaha tuto pokrýt údajnou smluvní pokutou v částce přesně odpovídající složené záloze, přičemž smluvní pokutu měla na společnost CES požadovat společnost SNIPE Investment Ltd., která ji navrhla započíst oproti vyplacené záloze (je třeba připomenout, že společnost SNIPE Investment Ltd. vložila částku 1 000 000 USD dne 27.1. 2004 na účet společnost CES vedený u KB). Společnost CES potom skutečně společnosti ČEPRO fakturou ze dne 30.4. 2005 vyúčtovává smluvní pokutu ve výši 23 538 000 Kč, avšak neúspěšně, když tato faktura nebyla poškozenou společností proplacena. Splatnost této faktury byla stanovena na 31.5. 2005. Nakonec došlo k vypořádání zálohy formou zápočtu na úhradu kupní ceny dne 29.6. 2005, při stanovení kursu k 31.3. 2005 ve výši 23,10 Kč.
52. Obvodní soud se přitom velmi podrobně zabýval otázkami rozhodnými pro posouzení jednání obžalovaných, kdy od počátku tento obchod hodnotil jako zjevně nevýhodný pro společnost ČEPRO, která přistoupila na podmínky jednak neobvyklé, jednak zájem společnosti nijak nezajišťující, z čehož jednoznačně společnosti ČEPRO vznikla škoda, která je přesně specifikována a strukturována, odpovídá provedeným důkazům a je vypočtena v částkách minimálních, tedy ve variantě nejpříznivější pro obžalované. Obžalovaní jako odvolatelé přitom vytrvale napadají způsob věcného i právního hodnocení skutku, když jednak zpochybňují úvahy a závěry o společnosti CZECH ENERGOSPACE jako zcela nebonitní a v návaznosti na to poskytnutí zálohy jako nedůvodné a pro společnost ČEPRO, a.s. nevýhodné, i s přihlédnutím k měně, v níž byla záloha vyplacena, a která s sebou nesla riziko kurzovních výkyvů, které nebylo smluvně nijak ošetřeno. Současně obžalovaní zpochybňují závěr o vzniku škody z tohoto obchodu a vyčíslení její výše, když naopak mají za to, že dohodou o zápočtu bylo vzniku škody zcela zamezeno.
53. Nutno říci, že v položených otázkách se de facto shodli i znalci osobně vyslechnutí u hlavního líčení před Obvodním soudem pro Prahu 1, zastupující znalecké ústavy, které ve věci vypracovaly znalecké posudky ekonomického zaměření, a to konkrétně doc. Ing. Jaroslav Brada, Dr. za znalecký ústav A-Consult plus, s.r.o. a Ing. Petr Šíma za znalecký ústav NSG Morison, který si nechala vypracovat obhajoba obžalovaného Ing. A. H.. Znalci se de facto shodli na tom, že z pohledu hodnocení úvěrové bonity tato byla u společnosti CZECH ENERGOSPACE skutečně minimální, a to zejména z pohledu její historie či zisku za předcházející období. Ing. Šíma však hodnocení bonity společnosti nepovažuje za tak jednoduché a jednoznačné, když při hodnocení obchodního partnera mohou přistupovat i další faktory, jakými mohou být informace o společnosti, důvěra v obchodního partnera, subjektivní posouzení, zda obchod může být přínosem či naopak, či druhá strana má předpoklady pro úspěšné dotažení tohoto obchodu, zda má k dispozici nějaké kontakty, schopnosti či znalosti, které já jako obchodní partner nemám, a to samozřejmě s vědomím obchodního rizika, které je při obchodování běžné. Doc. Brada však oponoval, že při posuzování obchodní bonity se používají stejná kritéria jako při posuzování bonity úvěrové, pouze s tím rozdílem, že pokud uvedenému oboru rozumíte, máte k dispozici i reference, které se vám v rámci provozování této činnosti donesou. Doc. Brada uvedl, že samozřejmě v rámci svého znaleckého zkoumání zvažovali i další okolnosti, jakými jsou provázanosti společností ať už navzájem či personální propojení, zdroje peněz z podnikání, vlastnické struktury a řada dalších okolností, což je však běžná analýza, kterou není třeba nikde poznamenávat, pouze v případě, že by z těchto údajů

vzešly nějaké významné skutečnosti, které by měly na hodnocení společnosti vliv, a které v posuzované věci nezjistili. V této souvislosti je potom nutno doplnit, že ani odvolací soud neshledal na straně společnosti CZECH ENERGOSPACE žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovozovat její obchodní důvěryhodnost a kredibilitu, která by ze strany společnosti ČEPRO, a.s., zastoupené oběma obžalovanými odůvodňovala takto nestandardní, respektive nadstandardní přístup, ve vztahu ke skutku pod bodem I. v podobě poskytnutí tak vysoké finanční zálohy, která poskytnuta byla. Ostatně pro závěr, že společnost CES nebyla dostatečně věrohodným obchodním partnerem svědčí i postup dalších významných společností na trhu s pohonnými hmotami, a to společnosti OMV a společnosti MARIMPEX, které do kontaktu se společností CES přišly. Společnosti OMV učinila společnost CES 21.12. 2003 nabídku na prodej pohonných hmot se stanovením platnosti do 22.12. 2003 do 12:00 hodin, k čemuž byla připravena i rámcová kupní smlouva s datem 22.12. 2003. Tato nabídka však ze strany OMV nebyla akceptována, neboť, jak vypověděla svědkyně Ing. Z. P., v rozhodné době pracující pro společnost OMV Česká republika, s.r.o., Vídeň tuto transakci zatrhlá. V tomto kontextu je potom významný i postup společnosti MARIMPEX, o němž vypověděl svědek Ing. P. M., který popsal, jakým způsobem se společnost MARIMPEX dostala do obchodního vztahu se společností CES, která potřebovala nakoupit zboží na pokrytí svého závazku vůči společnosti ČEPRO. Protože však společnost CES pro ně nebyla dostatečně finančně kredibilní, měli určité obavy, při de facto trojstranném obchodu se dohodli, že společnost ČEPRO zajistí společnosti MARIMPEX případnou platbu, pokud by společnost CES svůj závazek neplnila. Je tedy zřejmé, že další obchodníci s pohonnými hmotami byli ve vztahu ke společnosti CES velmi opatrní a obchod s ní buď vůbec neuzavřeli anebo požadovali ručení od jiného subjektu.

54. Obvodní soud se dále velmi pečlivě zabýval otázkou poskytování záloh na obdobné obchody, a to ať už z pozice jiných obchodujících subjektů (např. společnosti OMV) nebo z pohledu běžné praxe společnosti ČEPRO, a.s. a srovnatelných smluv. Přitom dospěl k závěru, že taková praxe byla neobvyklá a ve vztahu ke společnosti CES jako zcela neznámému obchodnímu partnerovi, bez poskytnutí jakýchkoli záruk, naprosto neodůvodněná a navíc vysoce riziková, což se také potvrdilo. Společnost CES byla zcela novým subjektem a sám Ing. P. Z., xxxx xxxx, potvrdil, že obchod s pohonnými hmotami, k němuž byla uzavřena smlouva se společností ČEPRO, a.s. dne 3.11. 2003, byl takovým obchodem úplně prvním. Přesto společnost ČEPRO zastoupená v tomto případě obžalovanými činícími jednotlivé kroky posuzovaného obchodního případu, poskytla tomuto neznámému subjektu takto vysokou záruku, tedy de facto společnost CES úvěrovala, a to bez jakýchkoli záruk, které ve srovnatelných případech požadovala ke krytí svých oprávněných zájmů, a navíc za nejasně nastavených podmínek, tedy zejména při absenci ustanovení řešících kurzové změny při poskytnutí zálohy v USD. Oba znalci, Doc. Brada i Ing. Šíma se v této otázce shodli na tom, že problematiku kurzových výkyvů je vhodné ošetřit již ve smlouvě, na základě níž jsou zálohové platby poskytovány, v opačném případě se smluvní strany zpravidla řídí aktuálním kurzem ČNB. Oba znalci se současně shodli, že sjednávání zajišťovacích instrumentů k výkyvům kursu je velmi nákladné a de facto se nevyplácí.
55. Způsobu vypořádání poskytnuté zálohy se obvodní soud věnoval rovněž velmi pečlivě a tento byl zmiňován již i v tomto rozhodnutí výše, přičemž jak obvodní, tak odvolací soud si povšimly, že aktivita obžalovaných k vypořádání poskytnuté zálohy následovala až po ataku společnosti ČEPRO ze strany skupiny kolem Ing. R. K., tedy po 8.11. 2004. Tomu odpovídají i dokumenty, na něž se odvolává obhajoba obžalovaného Ing. T. K., tedy zápisy z porad, kde tato otázka byla projednávána, nicméně poprvé se tak stalo na poradě z 21.12. 2004. Do té doby tato situace, která se jednoznačně vyvíjela v neprospěch společnosti ČEPRO, a.s. ze strany obžalovaných nijak řešena nebyla, ačkoli minimálně obžalovaný Ing. A. H. byl žádám Ing. F. P. o vypořádání této záležitosti již dne 14.6. 2004 interním sdělením, a to včetně upozornění na potřebu přepočtu částky dle kursu nákupu USD k proplacení uvedené zálohy. Přitom při četnosti obchodů společnosti ČEPRO, a.s.

se společnostmi CES, které jsou zdokumentovány v projednávané věci, mohlo k vypořádání zálohy zápočtem dojít výrazně dříve než v červnu 2005 a rovněž lze souhlasit s tím, že přistoupení společnosti ČEPRO, a.s. na kurz dolaru vůči české koruně v aktuálním období neodpovídalo vzájemnému postavení obou subjektů, v němž byla nepochybně společnost ČEPRO, a.s. partnerem dominantním, a ve všech zmíněných důsledcích ani svědomitému opatrování majetku poškozené společnosti ze strany obžalovaných, jejichž zájmy byli povinni hájit. Z předložených dokumentů však vyplývá, že obžalovaní pouze akceptovali pro jimi zastupovanou společnost naprosto nevýhodnou dohodu o zápočtu, k čemuž svědek Ing. P. Z. xxx xxxx společnosti CES vypověděl, že v podstatě vždy akceptovali návrh společnosti ČEPRO, a to právě z pohledu vzájemných pozic.

56. Pokud tedy byla u skutku pod bodem I. stanovena výše způsobené škody rozdílem kursů, za nichž byla záloha poskytnuta a následně vypořádána, je tento závěr zcela opodstatněný a vychází z velmi široce provedeného a komplexně hodnoceného dokazování, k němuž odvolací soud nejen že nemá výhrady, ale zcela se s ním ztotožňuje. Zde má jistě význam i upozornění znalce docenta Brady, že je podstatné, v jaké měně společnost ČEPRO, a.s., podniká, a to právě v souvislosti s posuzováním platby poskytnuté v jiné měně a jejím vypořádáním, když z pohledu ekonomického je třeba cizí měnu posuzovat jako jakoukoli jinou komoditu. Pokud by společnost ČEPRO hospodařila v dolarech, pak by poskytnutím takové zálohy, respektive půjčky podstupovala pouze riziko vzniku majetkové újmy z titulu ušlé obchodní příležitosti, jinými slovy ušlého zisku. I v této otázce stanovení minimální výše ušlého zisku z takové transakce se oba znalci, tedy Doc. Brada i Ing. Šíma nakonec shodli, že minimální zhodnocení částky lze stanovit jako výnos, respektive zúročení částky na termínovaném vkladu. Pozoruhodný je jistě při posuzování této otázky rovněž Materiál k projednání představenstva a dozorčí rady označený jako Výsledky hospodaření za leden až červenec 2005, předložený obžalovaným Ing. K., kde se v části zabývající se finančním hospodářským výsledkem pod bodem 4.1. mimo jiné uvádí, že volné finanční zdroje byly v průběhu měsíce převáděny na termínované vklady a depozitní směnky s výnosem z přijatých úroků. Je tedy evidentní, že ukládání volných finančních prostředků na termínované vklady bylo u společnosti ČEPRO, a.s. běžnou praxí a vyčíslení ušlého zisku v této podobě je tedy opodstatněné nejen z ekonomického pohledu, ale rovněž z pohledu činnosti poškozené společnosti. Celkově tak stanovení výše způsobené škody v bodě I. napadeného rozsudku má zcela jasnou, odůvodněnou a logickou strukturu a rovněž ke konkrétním výpočtům a tedy i k celkové výši způsobené škody v tomto skutku nemá odvolací soud jakékoli výhrady. Co se týče ušlého zisku, zde soud vycházel ze znaleckého posudku znaleckého ústavu A-Consult plus, s.r.o. při jejím výpočtu, avšak ke způsobu stanovení této částky de facto neměl výhrady ani znalec zastupující znalecký ústav přibraný obhajobou obžalovaného Ing. H..

57. Obecně je třeba reagovat na výtky učiněné zejména ze strany obhajoby obžalovaného Ing. K. k přístupu obvodního soudu ke znaleckým posudkům znaleckých ústavu A-Consult plus, s.r.o., vypracovaného na základě zadání orgánů činných v trestním řízení, a znaleckého ústavu NSG Morison, vypracovaného na základě zadání obhajoby obžalovaného Ing. A. H.. Předně jsou zcela nedůvodné námitky obhajoby Ing. K. k věrohodnosti znaleckého posudku Znaleckého ústavu A-Consult plus, s.r.o. z důvodu řazení tohoto znaleckého ústavu v příslušném oddílu znaleckých ústavů I. nebo II., seznamu vedeném ministerstvem spravedlnosti. Tato okolnost nemá žádný vliv na kvalitu znaleckého posudku a z tohoto pohledu jsou oba znalecké ústavy na stejné úrovni, neboť jsou aktuálně zařazeny ve stejném oddílu. Odvolací soud nehodlá nijak hodnotit jednotlivé zpracovatele znaleckých posudků, neboť při rovném přístupu by bylo na místě se zabývat i zpracovateli znaleckého posudku znaleckého ústavu NSG Morison a učiněné námitky ze strany obhajoby Ing. K. o osobách znalců v odborných kruzích neznámých, stejně jako znevěrohodňování znaleckého posudku A-Consult plus, s.r.o. z důvodu jeho řazení mezi znaleckými ústavu, je možno označit za pouhé invektivy, nemající žádný reálný základ a žádný

konkrétní význam pro hodnocení znaleckého posudku jako takového. Nicméně minimálně ve vztahu k osobě zpracovatele Doc. Ing. Jaroslava Brady, Dr., odvolací soud musí reagovat, neboť se jedná o znalce v oboru ekonomika naopak renomovaného, dlouhodobě působícího na VŠE, který je členem týmu nejen znaleckého ústavu A-Consult plus, s.r.o., ale rovněž právě akademické instituce v podobě vysoké školy.

58. Odvolací soud je přitom toho názoru, že hodnotu znaleckého posudku je třeba posuzovat podle jeho obsahu, podkladů, s nimiž pracoval, způsobu jejich zpracování a vyhodnocení v návaznosti na požadavky, které byly na znalecký posudek kladeny zadavatelem, aniž by bylo podstatné, kdo tímto zadavatelem je. Nutno však říci, že k těmto otázkám odvolatelé žádné konkrétní výhrady, na něž by bylo možno reagovat a s nimiž by bylo možno pracovat, nevznášeli. Je přitom třeba zdůraznit, že obvodní soud se znaleckými posudky obou zmíněných ústavů kromě otázek, o nichž byla řeč již výše, tedy bonity společnosti CZECH ENERGOSPACE a s tím související důvodnosti poskytnutí zálohy v případě obchodu uvedeného pod bodem I. napadeného rozsudku, více nezabýval, neboť při posouzení dalších otázek k dalším skutkům, zejména k otázce způsobení škody u skutku pod bodem II. - IV. a její výše z těchto znaleckých posudků nevycházel, když si tyto otázky posoudil sám. Přesto je však třeba reagovat na výhrady obhajoby ohledně údajně rozporných závěrů obou znaleckých posudků a z toho vyplývající potřeby vypracovat znalecký posudek revizní. Předně je třeba konstatovat, že oba znalecké posudky vycházejí z jiných podkladů, respektive z podkladů nesrovnatelného rozsahu a z toho vyplývajících možností jejich rozboru a činěných závěrů. Velmi významnou okolností je způsob kladení otázek, které jsou v zadání ke znaleckému posudku NSG Morison, znalecký ústav s.r.o. zjevně ze strany zadavatele tendenční a přímo obsahující hodnotící kritéria, z nichž zpracovatel znaleckého posudku nekriticky vycházel a Ing. Petr Šíma tuto skutečnost ani nijak nepochyboval, když potvrdil, že vstupní údaje měl od zadavatele, respektive Ing. H. a tyto tvrzené skutečnosti si žádným způsobem ústav neověřoval. Je jistě zodpovědností znaleckého ústavu, pokud na základě takovýchto vstupních dat je ochoten znalecký posudek vypracovat a tyto své závěry dále prezentovat. Je však věcí institucí, které s takovýmito znaleckými posudky pracují, aby tyto rozhodné okolnosti posoudily a stejně tak se zabývaly závěry znaleckých posudků, nikoli však izolovaně, ale v komplexu všech provedených důkazů. Nadto si nelze nepovšimnout, že znalecký posudek znaleckého ústavu NSG Morison vytyká znaleckému posudku A-Consult plus, s.r.o. že zabíhá do řešení skutkových otázek, což znalci nepřísluší, přičemž sám, byť na základě zadání, hodnotí u jednotlivých skutků pod bodem II. - IV., zda došlo ke způsobení škody či nikoli, což nepochybně znalci vůbec nepřísluší, neboť se jedná o otázku právní. Aby dva znalecké posudky mohly být hodnoceny jako oponentské, je třeba, aby se vyjadřovaly ke srovnatelným otázkám, ze srovnatelného pohledu a při srovnatelných vstupních datech. Z tohoto pohledu však znalecký posudek znaleckého ústavu NSG Morison jako oponentský ke znaleckému posudku znaleckého ústavu A-Consult plus, s.r.o. posuzovat nelze a dokonce jej nelze při nejlepší vůli hodnotit jako objektivní, a to již z pohledu formulace položených otázek, které rozhodně nejsou koncipovány neutrálně tak, aby znalci na základě podkladů mohli učinit své vlastní, pokud možno nedeformované závěry. Tento svůj názor odvolací soud prezentuje toliko pro úplnost, neboť, jak již bylo konstatováno shora, obvodní soud při svých závěrech ve vztahu ke skutkům II. - IV. ze znaleckých posudků nevycházel. Nicméně je zřejmé, že ani odvolací soud neshledává důvodným a dokonce ani možným vypracování revizního znaleckého posudku, neboť nelze porovnávat neporovnatelné.

59. Velmi přehledná je důkazní a hodnotící pasáž napadeného rozsudku i ve vztahu ke skutkům uvedeným pod bodem II. - IV., zabývajících se obchodováním společnosti ČEPRO, a. s. s pohonnými hmotami, opět přímo osobami obžalovaných. Tyto jednotlivé obchody jsou obvodním soudem velmi podrobně rozebrány včetně popisu konkrétních dokumentů, na základě nichž k nim došlo. V těchto bodech se stěží mohou obžalovaní zbavit trestněprávní odpovědnosti, a to právě s ohledem na jednotlivé navazující kroky, kterými byla společnost ČEPRO, a. s.

systematicky a dlouhodobě ekonomicky poškozována, neboť uzavřený kruh provedených obchodů v jednotlivých skutcích byl pro tuto společnost jednostranně nevýhodný a s ohledem na způsob provedení na sebe navazujících operací a výsledný efekt nelze uvažovat o jiném možném modelu, než že obžalovaní jednali s plným vědomím a jasným motivem vyvést ze společnosti ČEPRO, a. s. přes společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s. finanční prostředky ve výsledku v řádech stamiliónů korun. Ani v těchto bodech nemůže obstát obhajoba obžalovaného Ing. K., že z pozice generálního ředitele nemohl mít podrobný přehled o všech prováděných transakcích, když jednotlivými oblastmi činností byly pověřeny konkrétní úseky v rámci organizační struktury společnosti a nebylo v jeho silách je do detailu nazírat. Tato obhajoba sice má do jisté míry svoji logiku, nemůže však obžalovaného Ing. K. zbavit zodpovědnosti plynoucí mu z jeho postavení v poškozené společnosti, když s tímto vědomím také do funkce vstupoval, ale především nemůže obstát s ohledem na způsob provedení, jakým byly jednotlivé transakce k vyvedení finančních prostředků ze společnosti ČEPRO a. s. prováděny a na nichž se obžalovaný Ing. K. bez výjimky podílel, neboť jednotlivé kontrakty podepisoval. Nejde přitom o nijak složité operace, neboť jestliže byly prodávány pohonné hmoty, tedy komodita, s níž společnost ČEPRO, a. s. obchoduje, touto společností, aby prakticky obratem byly odkoupeny zpět buď od stejného subjektu nebo přechodem přes subjekt další za cenu vyšší, ačkoli jde o komoditu druhově a kvalitativně zcela shodnou, těžko lze takový obchod označit za jakkoli přínosný.

60. V bodě II. se jednalo o prodej a následný nákup pohonných hmot mezi společnostmi ČEPRO, a.s. a CZECH ENERGOSPACE, a.s. na přelomu roku 2003 a 2004, kdy docházelo k navýšení spotřební daně a tím zákonitě k navýšení ceny u výrobků spotřební daní zatížených, tedy i u pohonných hmot. Společnost ČEPRO, a. s. osobami obžalovaných zcela nedůvodně 30. 12. 2003 uzavřela smlouvu se společností CZECH ENERGOSPACE, a.s., na základě níž ji prodala ve smlouvě specifikovaném množství pohonných hmot se starou spotřební daní, aby prakticky totožné množství, vyjma zlomku objemu tohoto zboží, které bylo prodáno svědku Z. H., ihned v lednu 2004 odkoupila zpět, avšak za vyšší cenu, neboť bylo účtováno s novou, vyšší spotřební daní na základě zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, účinného od 1. 1. 2004. Nelze přitom přehlédnout celou řadu neobvyklých okolností, počínaje nedůvodností a nevýhodností tohoto obchodu, přes neobvykle nastavené podmínky splatnosti uzavřených kontraktů, když splatnost byla pro společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s. na základě kupní smlouvy ze dne 30. 12. 2003 stanovena na 60 dnů, tedy na dobu neobvykle dlouhou, zatímco splatnost stanovená kupními smlouvami ze dne 11. 1. a 22. 1. 2004 byla společnosti ČEPRO, a. s. nastavena na 21 dnů, tedy nastoupila dříve než společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. Jednotlivé částky tak byly opět vypořádány zápočtem, kdy ve všech případech, vč. obchodů uvedených pod bodem III. a IV. napadeného rozsudku bylo společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. umožněno tímto způsobem vypořádat její závazky, aniž by tato společnost disponovala potřebným kapitálem, aby vůbec do podobného obchodování mohla vstoupit. Přitom je třeba si povšimnout, a upozornoval na to již obvodní soud, že v kupní smlouvě č. 10 317, kterou společnost ČEPRO, a.s. prodávala pohonné hmoty společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. dne 30. 12. 2003 se starou spotřební daní je v článku VII. sjednáno zajištění závazku kupujícího 90% motorové nafty i 90% benzínu BA 95 N z celkového množství prodávané hmoty a v případě nezaplacení kupní ceny tak společnost ČEPRO, a. s. mohla svoji pohledávku jednoduše realizovat za situace, kdy uvedené zboží měla stále v moci ve svých skladových tankerech a byly jasně sjednány podmínky pro vyskladnění zboží v návaznosti na úhrady faktury (viz čl. VI./6, 8).

61. Stejně tak byla vyvrácena obhajoba obžalovaných, že popsáním způsobem postupovali na základě informací, že společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s. poptává hmotu pro významného obchodního partnera a stejně tak na počátku roku 2004 potřebovala společnost ČEPRO, a. s. obstarat hmotu s novou spotřební daní, neboť její významný zákazník hmotu zatíženou novou spotřební daní vyžadoval (v obou případech je míněna společnost OMV). Je přitom zřejmé, že oba

obžalování, tedy i obžalovaný Ing. T. K. tento obchod, který byl shledán již v té době dvěma členy představenstva – zástupci Fondu národního majetku ČR nestandardním, obhajovali na 103. mimořádné schůzi představenstva dne 10. 6. 2004, k čemuž je ve spise založen zápis z této schůze, jímž se rovněž obvodní soud podrobně zabýval. I z tohoto dokumentu není pochyb o tom, že jednání obou obžalovaných bylo koordinované, promyšlené a s jasným záměrem spojujícím všechny jednotlivé skutky uvedené pod bodem I. - V. napadeného rozsudku. Přitom obhajoba obžalovaných se nejen z provedení dokazování nepotvrdila, ale byla naopak zcela vyvrácena. Všichni svědci, kteří pracovali ve stejné oblasti, konkrétně Ing. Z. P. a K. S. ze společnosti OMV, stejně jako svědek Z. H. vypověděli, že před koncem roku 2003 se všichni obchodníci s pohonnými hmotami snažili předzásobit zbožím se starou spotřební daní, neboť logicky po jejím zvýšení mohli z této skutečnosti profitovat zvýšením vlastní marže, a to za situace, kdy zboží již jednou spotřební daní zatížené, se nedodaňuje, jak vyplývá i ze stanoviska Generálního ředitelství cel, založeného na č. listu 4 511 – 4 515. Tento princip byl přitom znám i obžalovanému H., k čemuž již obvodní soud odkázal na přípis společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. ze dne 1. 2. 2004 adresovaný společnosti ČEPRO, a. s., jmenovitě Ing. A. H., který je koncipován jako odpověď na jeho předchozí dopis ze dne 30. 1. 2004 (č. listu 45 přílohového spisu č. 6). I z tohoto je zřejmé, že obhajoba obžalovaných o potřebě dodávky významnému zákazníkovi zboží zatíženého novou spotřební daní roku 2004 nemůže obstát, neboť naprosto neodpovídá zákonným normám, požadavkům na zdanění zboží již jednou zdaněného, čehož si byli obžalovaní evidentně dobře vědomi minimálně již na přelomu ledna a února 2004, přesto se tato skutečnost nejen nepromítla do sjednané kupní ceny, která byla o novou spotřební daň navýšena, popř. do její úpravy, ale obžalovaní evidentně zcela v rozporu s těmito skutečnostmi a tedy nepravdivě informovali představenstvo společnosti ČEPRO, a. s. na 103. mimořádné schůzi konané dne 10. 6. 2004. Opět by zde nemohla být úspěšná ani případná obhajoba Ing. T. K., že uvedená komunikace probíhala mezi CZECH ENERGOSPACE, a.s. a obžalovaným Ing. A. H., neboť v této otázce se jedná o poměrně zásadní a základní znalosti právních předpisů převedených do běžné praxe, k seznámení s nimiž je statutární orgán společnosti ze svého postavení povinen a nemůže se jej zprostit.

62. Stejně tak byla naprosto vyvrácena obhajoba obžalovaných o údajném prodeji pohonných hmot na konci roku 2003 společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. pro významného zákazníka, kterým měla být společnost OMV, kdy svědkyně Ing. Z. P. potvrdila, že dodávky od společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. byly ve hře, avšak společnost OMV nakonec na uzavření smlouvy nepřistoupila, neboť Vídeň tento obchod zakázala, přičemž nabídka byla časově omezena do 22. 12. do 12.00 hod. a odůvodnění uzavření smlouvy společností ČEPRO a.s. se společností CES dne 30. 12. 2003 tak zcela postrádá smysl. Nadto zástupci společnosti OMV vypověděli, že měli zájem o nákup pohonných hmot zatížených starou spotřební daní, a to jak na konci roku 2003, tak na počátku roku 2004, avšak veškeré jejich možnosti byly na konci roku 2003 vyčerpány, proto zvažovali i nabídku společnosti CES. Je tedy evidentní, že pokud by byla možnost nakupovat PHM přímo od společnosti ČEPRO a. s., společnost OMV by jednoznačně měla zájem. Stejně tak je zcela nesmyslné tvrzení o poptávce zboží zatíženého novou spotřební daní, tedy za vyšší cenu na počátku roku 2004, neboť pouhá vyšší spotřební daň rozhodně není žádnou přidanou hodnotou zboží, neboť ničeho nevypovídá o jeho kvalitě ani tuto kvalitu žádným způsobem nenavýšuje. Takovýto postup, pokud by byla možnost obstarání zboží s nižším daňovým zatížením, by byl naopak v rozporu se zájmy zastupovaného subjektu a tedy s povinnostmi řádného hospodáře.

63. O účelovosti těchto tvrzení potom vypovídají i skutečnosti, které odvolací soud rozebral již shora, svědčící o propojení obžalovaných na osoby či společnosti provázané se společností CES a vyvíjející aktivity v její prospěch s evidentním zneužitím postavení obžalovaných ve společnosti ČEPRO a. s., která byla tímto způsobem systematicky a dlouhodobě poškozována. Takto bylo podrobně popsáno napojení obou obžalovaných na JUDr. M. P. a společnosti jím ovládané, přičemž konkrétně k obchodu popsanému pod bodem II. napadeného rozsudku uvedl významné

skutečnosti právě svědek Z. H., který popsal jednání zorganizované JUDr. M. P. v kancelářích Tukového průmyslu, kterého se zúčastnili i Ing. P. Z. a Ing. A. H. na přelomu listopadu a prosince 2003, kdy Ing. A. H. potvrdil, že společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s. bude disponovat zbožím s kompromisní cenou mezi starou a novou spotřební daní, tedy v době významně předcházející uzavření kupní smlouvy mezi společnostmi ČEPRO, a. s. a společnostmi CES dne 30. 12. 2003.

64. Stejně jednoduchá a průhledná je i situace u skutků III. a IV., u nichž docházelo k řetězovým prodejm pohonných hmot mezi trojúhelníkem společností ČEPRO, a. s., MARIMPEX a CZECH ENERGOSPACE, a.s. Obvodní soud velmi podrobně tyto jednotlivé obchody popsal, a proto není třeba jeho velmi výstižnou argumentaci a rozbor opakovat. Z uvedených transakcí je evidentní, že společnost ČEPRO, a. s. osobami obžalovaných prováděla v tomto trojúhelníku tzv. obchody, u nichž opět zcela nedůvodně a jednostranně prodávala stejné zboží v uvedeném řetězci levněji, aby je na jeho konci dráž nakoupila, aniž by tyto obchody měly jakýkoli obhajitelný důvod spočívající v jakémkoli přínosu pro společnost ČEPRO. Pokud se jednotlivé obchody spárují, což také obvodní soud učinil, je zřejmé, že probíhaly často v ten samý den, popř. v řádu několika málo dnů, aniž by nastala jakákoli změna situace. Obvodní soud se přitom velmi podrobně zabýval a podrobně zmapoval i způsob faktického obchodování s pohonnými hmotami na základě předmětných smluv uvedených pod bodem III. a IV. napadeného rozsudku a cirkulací tohoto zboží v rámci skladových zásob společnosti ČEPRO, a. s., kdy obchody prokazatelně proběhly pouze papírově přepisem na kontingenty jednotlivých společností a nejednalo se tak o faktické obchody, ale o pouhé předprodeje kvalitativně stejného druhu zboží.
65. Naprosto neopodstatněná je tak obhajoba obžalovaných, že obvodní soud zcela pomínil strategické postavení společnosti ČEPRO, a. s., jehož smluvní povinnost k obnově státních hmotných rezerv a současně velmi svízelnou situaci, za níž byli do svých pozic ve společnosti ČEPRO, a. s. instalováni, když s obnovou státních hmotných rezerv, která měla být ukončena do konce roku 2004 a obvykle probíhala cca 4 roky, v polovině roku 2003 nebylo téměř ani započato. Obvodní ani odvolací soud nezpochybňují toto strategické postavení a úkol společnosti ČEPRO, nicméně posuzované obchody pod bodem III. a IV. napadeného rozsudku prokazatelně plnění tohoto úkolu nezabezpečovaly. Podstata obnovy státních hmotných rezerv spočívá v obměně pohonných hmot v určité, dříve stanovené kvalitě za hmotu v kvalitě nové, z logiky věci vyšší. Tato procedura zcela standardně probíhá vyprázdněním příslušných zásobníků prodejem staré hmoty, jejich vyčištěním, příp. revizí a následným naskladněním hmoty nové kvality. Tento způsob popsaného procesu ve svých výpovědích potvrdili i samotní obžalovaní, aby obžalovaný Ing. K. v podaném odvolání argumentoval, že pro tento proces vyskladnění, resp. vyčištění nádrží není nutný. Ani tato obhajoba však nemůže obstát a závěry obvodního soudu zvrátit, neboť jednak neodpovídá zjištěným skutečnostem, ale opět jde proti logice tohoto procesu. Požadavky na kvalitu státních hmotných rezerv jsou jasně nastavené a poměrně přísné, kdy ke kontrole požadované kvality jsou prováděny chemické rozborů a logicky při mísení hmoty požadovaného vyššího standardu s hmotou méně kvalitní by tato kvalita byla znehodnocena a povinnost obnovy by tím nebyla splněna.
66. Z důkazů provedených obvodním soudem a rovněž velmi podrobně a precizně vyhodnocených však vyplývá, že k uvedenému procesu vůbec nedošlo, přeprodávaná hmota mezi ČEPRO, a. s., MARIMPEX a CZECH ENERGOSPACE, a.s. vůbec neopustila skladové tankery společnosti ČEPRO, což vyplývá z bilance skladových zásob pro jednotlivé společnosti a popsané transakce končící významnou ztrátou společnosti ČEPRO, a. s. tak postrádají jakékoli opodstatnění a stěží mohou být posouzeny jinak, než jako prosté poškozování zájmů společnosti ČEPRO, a. s., které naopak obžalovaní měli povinnost obhajovat, chránit a rozvíjet.

67. Nelze přitom přistoupit na verzi zejména obžalovaného Ing. T. K., že postupoval v popsáných případech v dobré víře, v důvěře ke svým podřízeným, kteří mu k podpisu smlouvy předkládali, popř. mu k nim poskytovali vysvětlující informace. Pomineme-li již shora zmíněné a opakované propojení obou obžalovaných na osoby či společnosti navázané na společnost CES, nelze přijmout tvrzení obžalovaného za situace, kdy se jedná o navazující obchodní transakce činěné v rámci uvedené struktury celou řadou smluv, při jejichž jednoduchém porovnání musela být jejich nevýhodnost a tím i zřejmý cíl zcela jasná. Rovněž z jednotlivých kroků, které opět velmi podrobně a výstižně rozebírá obvodní soud v napadeném rozsudku, je zřejmé, že obžalovaní postupovali informovaně, s vědomím mechanismu prováděných obchodů, jejich podstaty, postupnými jednotlivými kroky, na nichž se ze svého postavení oba podíleli, a to ať už sjednáváním konkrétních podmínek, vedením jednání či podpisy na příslušných dokumentech. Právě již z tohoto okruhu jednotlivých kroků a obsahu dokumentů vyplývá informovanost obžalovaných o kruhovém provádění obchodů bez pozitivního efektu pro jimi zastupovanou společnost ČEPRO, a. s. Obsahem těchto dokumentů a jednotlivými smluvními ujednáními se přitom opět velmi podrobně zabývá obvodní soud a je třeba si povšimnout kontraktů mezi společnostmi MARIMPEX a CZECH ENERGOSPACE, a.s. k bodu III. napadeného rozsudku a na to navazujících smluv o postoupení pohledávky a započtení, uzavřených trojstranně mezi společnostmi MARIMPEX, ČEPRO, a. s. a CZECH ENERGOSPACE, a.s., v nichž společnost ČEPRO výslovně prohlašuje, že je jí obsah smluvního vztahu mezi druhými dvěma subjekty znám. Všechny tyto smlouvy podepisuje za společnost ČEPRO, a. s. obžalovaný Ing. T. K. a již z těchto skutečností je zřejmé, že byl dobře informován o vzájemných vztazích těchto subjektů.

68. V bodě IV. jde potom řetězec obchodů opačným směrem, kdy společnost CZECH ENERGOSPACE, a.s. nakupuje od společnosti ČEPRO pohonné hmoty, aniž by z její strany byl vzniklý závazek v nemalých částkách jakkoli zajištěn, přičemž obratem prodává stejnou hmotu společnosti MARIMPEX, pochopitelně za vyšší kupní cenu, přičemž na sebe navazující smlouvy mezi společnostmi CES a MARIMPEX v podstatě věrně kopírují smlouvy uzavřené společností CES se společností ČEPRO. Proti těmto obchodům jsou vždy potom prováděny obchody v opačném směru tak, aby mohlo dojít k jejich vyrovnání započtením, jak již bylo konstatováno výše, kdy společnost CES de facto nepotřebuje k této své „obchodní činnosti“ žádný kapitál. Přitom společnost ČEPRO, a. s., tedy obžalovaní disponovali informacemi o tom, že se jedná stále o genericky stejnou hmotu (samozřejmě s vědomím, že se nemůže jednat o hmotu zcela totožnou při jejím mísení ve skladovacích tankerech, avšak o hmotu stále stejné kvality), a to právě z důvodu, že společnost ČEPRO a. s. byla skladovatelem této hmoty a k jejímu přepisu na jednotlivé kontingenty docházelo právě v jejím skladovém systému. U bodu IV. je možno si povšimnout, jak obžalovaní postupně velmi významně navyšovali propady cen mezi nákupem a prodejem v neprospěch společnosti ČEPRO, a. s., kdy vždy při téměř stejném množství zboží v bodě 1) v březnu 2005 ke škodě v rozdílu cen nedošlo, v bodě 2), tedy v dubnu 2005 byla způsobena škoda ve výši 17 043 180 Kč, v bodě 3) v květnu 2005 již 17 671 500,- Kč, v bodě 4) v červnu 2005 následovala škoda přes 22 000 000,- Kč, v bodě 5) v červenci 2005 škoda již téměř 29 000 000,- Kč, v bodě 6) dne 10. 8. 2005 škoda přesahující 36 000 000,- Kč a v bodě 7) na přelomu srpna a září 2005 škoda již téměř 45 000 000,- Kč, kdy rozdíl mezi nákupem a prodejem za 1 litr benzínu BA činil již téměř dvojnásobek.

69. Nevýhodnost obchodů popsáných pod body III. a IV. napadeného rozsudku pro společnost ČEPRO, a. s. je nepochybná, obvodním soudem byl mechanismus těchto obchodů velmi podrobně popsán a rovněž vyčíslení způsobené škody má svoji logiku a jednoduchou strukturu, proti níž nelze ničeho namítat. Výše způsobené škody je přitom výsledkem rozdílu mezi neodůvodněnými nákupy a prodeji či naopak v řetězci uvedených společností, když tyto obchodní transakce vždy byly činěny jednoznačně v neprospěch společnosti ČEPRO, a. s. Celkově je zjištěná výše škody koncipována právě jako škoda způsobená rozdílem mezi nastavenými prodejními a kupními

cenami a jako škoda spočívající v ušlém zisku, kterého by společnost ČEPRO, a. s. dosáhla při přímém obchodu se společností MARIMPEX bez vstupu společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. jako nedůvodného prostředníka. Ani odvolací soud nijak nezpochybňuje roli zprostředkovatelů v podnikatelském prostředí, nicméně vstup takového prostředníka do obchodního případu musí mít odůvodnění v podobě jakékoli přidané hodnoty pro stranu, která přes něj v rámci své podnikatelské činnosti postupuje. Touto přidanou hodnotou může být např. umožnění vstupu na trh, na který by se subjekt bez tohoto prostředníka nedostal, poskytování činností, služeb či zboží, které si druhý subjekt sám zajistit neumí apod. U společnosti CZECH ENERGOSPACE, a.s. žádný takovýto přínos při nejlepší vůli shledat nelze. Konkrétně u bodu III. a IV. při kruhovém obchodování se společností MARIMPEX je článek v podobě společnosti CES zcela nadbytečný za situace, kdy obě společnosti, tedy ČEPRO i MARIMPEX spolu obchodovali v jiných případech přímo a nebylo tedy důvodu, aby tomu tak nebylo i v projednávané věci. Společnost CES do celého řetězce vnesla jediný efekt, a to navýšení kupní ceny o vlastní marži. Kromě toho obžalovaní v rámci těchto obchodů připustili účast společnosti CES, která jim nejen nepřinesla žádnou výhodu, ale navíc společnosti MARIMPEX, která se na obchodech podílela, společnost ČEPRO, a. s. poskytla za společnost CES záruku, což bylo nejen neobvyklé v takovémto obchodním styku a v praxi společnosti ČEPRO, ale navíc naprosto neodůvodněné. Společnost MARIMPEX uplatnila tento požadavek vůči společnosti ČEPRO a. s., jak vypověděl svědek Ing. M., neboť společnost CES byla pro ně neznámou, z čehož vyplývaly jejich určité obavy. Tento svědek přitom zcela vyvrátil tvrzení obžalovaného Ing. H., že společnost CES přivedla právě společnost MARIMPEX. Svědek M. uvedl, že společnost CES projevila zájem o zboží, o němž věděla, že ho má společnost MARIMPEX v systému ČEPRO, přičemž pokud by společnost MARIMPEX byla oslovena přímo společností ČEPRO, že si toto zboží chce odkoupit zpět, společnost MARIMPEX by jí ho prodala.

70. Rozhodně nelze přijmout obhajobu obžalovaných, že by popsání obchodů měly být posuzovány optikou cen, za které společnost ČEPRO v té době pohonné hmoty prodávala jiným subjektům, popř. posouzením zisku, s kterým srovnatelnou hmotu společnost ČEPRO prodala dál a rovněž optikou vykazovaného zisku společností ČEPRO, a. s. za předemná období. Tyto ukazatele, na něž se obhajoba odvolává, jsou pro posouzení konkrétních obchodů, jimiž se soud v posuzované věci zabýval, zcela nepodstatné, neboť ve vztahu k posuzované věci nemají žádnou vypovídací hodnotu. Mechanismus výpočtu způsobené škody obvodní soud zcela srozumitelně vysvětlil a tento odpovídá provedenému dokazování. Odvolací soud nijak nezpochybňuje hospodářské výsledky společnosti ČEPRO, které by však zjevně mohly být výrazně lepší při řádném výkonu funkcí, které obžalovaní zastávali, a kterých naopak velmi hrubým způsobem zneužili. Stejně tak není podstatné, jakými cenami se v té době řídil trh. Soud totiž posuzoval kruhové zpětné „obchody“, které zjevně měly pouze vytvářet dojem obchodování za účelem umělého navýšování ceny stále stejné hmoty a tím vyvádění finančních prostředků z poškozené společnosti ČEPRO. Nejde tedy o jakoukoli strategickou tvorbu cen v reakci na trh, a proto nepřichází v úvahu ceny stanovené u těchto transakcí s čímkoli porovnávat.
71. Rovněž nemůže obstát argument obžalovaných, že to byli právě oni, kdo za své činnosti zavedli ve společnosti tzv. referátníky či cirkulační listy, což opět odvolací soud nijak nezpochybňuje, ale musí konstatovat ve shodě s obvodním soudem, že pokud se výjimečně k posuzovaným smlouvám dochovaly, obsahují vesměs vždy toliko tři podpisy, a to předkladatele a na straně schvalovatelů pouze podpisy obou obžalovaných. I z tohoto doprovodného důkazu lze usuzovat na mechanismus těchto „obchodů“, do nichž byli zasvěceni a vstupovali právě obžalovaní. Přitom je třeba znovu zdůraznit, že takto nevýhodné obchody byly prováděny či zjištěny pouze a vždy se stejným subjektem, tedy se společností CZECH ENERGOSPACE, a.s.

72. Pokud jde o bod V. napadeného rozsudku týkající se toliko obžalovaného Ing. A. H., i zde obvodní soud velmi přesvědčivě vyložil všechny rozhodné skutečnosti plynoucí z provedených důkazů, svědčící o tom, že společností ČEPRO, a. s. na pokyn obžalovaného H. byla zcela neoprávněně proplacena faktura vystavená společností OMV, která byla de facto přefakturací společnosti CES pro společnost OMV, přičemž pro fakturovanou částku a tedy oprávněnost požadavku vůči společnosti ČEPRO, a. s. neexistoval žádný důvod a smluvní základ, který lze naopak dohledat mezi společnostmi CES a OMV. Obžalovaný Ing. A. H. tak zjevně opět postupoval zcela nedůvodně ve prospěch společnosti CES, avšak oproti zájmu společnosti ČEPRO, a. s., který měl naopak chránit.
73. Vycházejí z precizně důkazně zpracovaného a rozebraného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 při rekapitulaci jeho zásadních závěrů, jak je popsáno shora, jsou závěry obvodního soudu zcela v souladu s těmito zjištěnými skutečnostmi, a to jak v otázce zjištění skutkových, tak v otázce jejich právní kvalifikace. Nutno znovu zopakovat, že ani obžalování skutková zjištění obvodního soudu nenamítají a nečiní je spornými, mají výhrady toliko k jejich právnímu hodnocení. Namítá-li obhajoba, že v napadeném rozsudku postrádá vyjádření subjektivní stránky konkrétních trestných činů u jednotlivých obžalovaných a následné skutkové a právní hodnocení k této otázce, ani v tomto směru nelze obhajobě přisvědčit. Je jistě pravdou, že subjektivní stránka trestného činu je jedním ze základních znaků skutkové podstaty trestného činu, při jejímž nenaplnění nelze uvažovat o trestní odpovědnosti konkrétní osoby, avšak není chybou, pokud tato skutečnost není v popisu skutku vyjádřena explicitně, avšak z popisu skutku vyplývá. Nutno říci, že v tomto směru požadavky na řádný popis skutku a jeho označení tak, aby nemohl být zaměněn se skutkem jiným a aby bylo obviněným zřejmé, co je jim kladeno za vinu a pro jaké jednání jsou pohnáni k odpovědnosti, splňují rozhodné dokumenty již od počátku trestního řízení, tedy jak usnesení o zahájení trestního stíhání obviněných ze dne 7.12.2009 a 15.4.2010, tak ve věci podaná obžaloba ze dne 24.6.2010 a poté navazující napadený rozsudek. Naopak popisy skutku jsou provedeny pregnantně s podrobným vyjádřením všech rozhodných skutečností, nevzbuzující jakékoli pochybnosti, v čem jednání obou obžalovaných spočívá, jaké konkrétní porušení zákona je v něm spatřováno a pod jaké zákonné ustanovení je podřazeno. Již ze samotného popisu skutku je přitom zřejmé, jakým způsobem obžalovaní postupovali a jaký cíl sledovali, čímž je jednoznačně naplněn požadavek na vyjádření obligatorního znaku skutkové podstaty trestného činu, v tomto případě subjektivní stránky. Nadto se obvodní soud velmi pečlivě a podrobně zabývá touto otázkou v odůvodnění svého rozhodnutí, konkrétně v odst. 237 a 238, kde rozebírá, že právě pro propracované, koordinované a soustavné jednání obou obžalovaných nelze uvažovat o jiné formě zavinění než o úmyslu přímém, když není jakýchkoli pochybností o tom, že obžalovaní postupovali s plným vědomím a s jasným cílem a naplnili tak jak složku vědění, tak složku volní, požadované pro úmyslné zavinění. U obžalovaných z jejich jednání vyplývá dokonce naplnění úmyslného zavinění i ve vztahu ke kvalifikovaným skutkovým podstatám jednotlivých trestných činů, spočívajícím ve výši způsobené škody. Tato škoda u jednání pod bodem I. – IV. přesáhla hranici škody velkého rozsahu, která je stanovena v § 89 odst. 11 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, který byl na uvedené skutky z důvodu doby jejich spáchání a účinnosti tohoto zákona aplikován, částkou 5 000 000 Kč, a byla v každém jednotlivém případě překročena, a to v bodech II. - IV. mnohonásobně. V bodě V. u obžalovaného Ing. A. H. byla kvalifikovaná skutková podstata přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku naplněna způsobem značné škody, stanovené v ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku částkou 500 000 Kč. Je přitom evidentní ze způsobu jednání obou obžalovaných, zejména za situace, kdy jednotlivé kroky, a tedy útoky na zájmy chráněné trestním zákonem, činily na základě za tím účelem uzavíraných smluvních dokumentů a vystavovaných dokumentů účetních a byly tak podrobně seznámeny s množstevními i finančními objemy, s nimiž byly neoprávněně transakce prováděny, že přímo s těmito hodnotami pracovali a směřovali ke

konkrétnímu výsledku, který z těchto „obchodů“ plynul. Činili tak s plnou informovaností, tedy vědomím a s jasným cílem.

74. Naplněním dalších zákonných znaků skutkové podstaty uvedených trestných činů se zabýval nejen obvodní soud, ale rovněž soud odvolací již shora v odst. 39 - 42. Pokud jde o námitky obhajoby při závěru obvodního soudu o jednání obžalovaných v rozporu se zákonem a při takových úvahách o zapojení dalších osob, zejména reprezentujících dalších subjekty jako články prováděných obchodů, zde stejně jako obvodní soud i odvolací soud musí konstatovat, že trestní řízení je ovládáno mimo jiné zásadou obžalovací a soudy se tak mohou zabývat pouze jednáním konkrétních osob, pro které a na něž byla podána obžaloba, aniž by jim příslušelo spekulovat o možném zapojení osob dalších.
75. Dotkla-li se obhajoba obžalovaného Ing. A. H. hranice možného právního posouzení mezi skutkovou podstatou trestného činu podvodu a skutkovou podstatou trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku, je nutno připomenout, že tato otázka byla v posuzované věci již řešena, když Obvodní soud pro Prahu 1 po podání obžaloby předložil věc Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti soudu právě z důvodu možného jiného právního posouzení popsanych skutků, které by zakládalo věcnou příslušnost krajského soudu podle § 17 odst. 1 tr. řádu. Vrchní soud v Praze však vyjádřil závazný právní názor, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Obvodní soud pro Prahu 1, kdy se zabýval hranicí mezi oběma uvedenými trestnými činy, spočívající právě v jednání v omylu na straně osoby, která by za příslušný subjekt vystupovala a v tento omyl byla uvedena. Právě tento znak spočívající v podvodném úmyslu pachatele odlišuje tento majetkový trestný čin od majetkových trestných činů jiných. Obžalovaní však svým jednáním nikoho v omyl neuváděli, pouze činili dispozice s jím svěřeným majetkem, které šly zcela jednoznačně proti zájmům jimi zastupovaného subjektu, čímž mu způsobili přesně vyčíslenou škodu. Přitom, pokud na straně dalších představitelů společnosti ČEPRO, a.s. nebo jejich zaměstnanců vznikly pochybnosti o správnosti konkrétních kroků, snažili se obžalovaní tyto pochybnosti rozptýlit (viz u skutku II. na za tím účelem svolaném mimořádném zasedání představenstva společnosti), popř. tento příliš zjevný stav následnými kroky narovnat (viz poskytnutá záloha v bodě I.). Obecně byly jednotlivé transakce účetně zapracovány tak, aby odpovídaly požadavkům na řádné vedení účetnictví a nevzbuzovaly žádné pochybnosti a podezření. K tomu se ostatně vyjadřoval i znalecký ústav A Consult plus s.r.o.
76. Zcela logicky bylo přitom jednání obžalovaných rozčleněno do jednotlivých skutků v závislosti na způsobu provedení a časovém období a správně byla aplikována i konkrétní právní úprava, když v mezidobí vstoupil v platnost a účinnost nový trestní zákoník pod č. 40/2009 Sb. s účinností od 1.10.2010. Skutky I. – IV. však byly zcela správně posuzovány podle právní úpravy účinné do 31.12.2009, tedy podle zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, neboť k jejich spáchání došlo právě za účinnosti této právní úpravy a tento postup je v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, dle něhož se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. V bodě V., týkajícím se pouze obžalovaného Ing. A. H. k naplnění této okolnosti došlo, což obvodní soud rovněž zmínil, a to začleněním alternativní možnosti uložení peněžitého trestu do kvalifikované skutkové podstaty uvedeného trestného činu, což je třeba považovat za právní úpravu pro pachatele příznivější.
77. Pokud obžalovaní v rámci odvolacího řízení předložili k doplnění další důkazy, návrhy na provedení dalších důkazů odvolací soud zamítl, neboť tyto důkazy zčásti byly součástí spisového materiálu, jako manažerské smlouvy včetně dodatků předložené obžalovaným Ing. H., částečně odvolací soud tyto důkazy shledal pro rozhodnutí ve věci nadbytečnými, nemajícími k nastoleným otázkám k řešení žádnou vypovídací hodnotu. Jedná se zejména o předávací protokol ze dne

4.6.2003, dle něhož měla být předána agenda RNDr. A. U., xxxx obchodního úseku obžalovanému Ing. A. H.. Předně tento dokument není signován, není zde uvedena ani osoba přebírajícího a nejsou doplněny údaje, k jakému dni má být toto předání provedeno, ale současně v něm odvolací soud neshledává jakýkoli důkazní potenciál ve vztahu k projednávaným skutkům. Rovněž odvolací soud zamítl návrhy na provedení dokazování listinami adresovaným Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze v souvislosti s podezřením vzneseným obžalovaným Ing. A. H. na neoprávněné nakládání s majetkem právnické osoby, jejímž je vlastníkem, a to společně s návrhem na zajištění majetku této společnosti k pokrytí nároku poškozené společnosti ČEPRO, a.s. na náhradu škody. Tato věc však přímo nesouvisí s věcí projednávanou a pro její posouzení nemá žádný význam. Je zřejmé, že tento návrh obhajoby směřuje do případných úvah o druhu a výši trestu, což bylo i obhajobou deklarováno, nutno však říci, že ani v tomto směru nenabízejí tyto navrhované důkazy žádný reálný potenciál.

78. Z titulu podaných odvolání byly u obou obžalovaných přezkoumány i výroky o uložených trestech, a to zejména z pohledu ustanovení §§ 37 a 38 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, podle něhož byly tresty vyměřeny. Opět je nutno říci, že i touto otázkou se obvodní soud velmi pečlivě zabýval a zvážil všechna kritéria pro jeho rozhodnutí významná. Soud přihlédl k bezúhonnosti obžalovaných, kterou je třeba hodnotit jako polehčující okolnost, na druhé straně však nemohl přehlédnout vysokou společenskou nebezpečnost jejich jednání (při materiálním pojetí trestného činu dle trestního zákona) při naprosto cíleném jednání proti zájmům subjektu, který naopak měli z titulu svých postavení rádně zastupovat a činit veškeré kroky v jeho prospěch, na výši způsobené škody přesahující 276 000 000 Kč a u obžalovaného Ing. H. dalších téměř 1 500 000 Kč a v neposlední řadě s přihlédnutím k dlouhodobosti páčání trestné činnosti, její promyšlenosti a sofistikovanému provedení, a rovněž ke skutečnosti, že trest byl ukládán jako úhrnný za více stejně závažných trestných činů. Je sice pravdou, že napadeným rozsudkem obžalovaným nebylo prokázáno a nebylo ani podanou obžalobou kladeno za vinu, že by jim přímo z tohoto jednání plynul prospěch, avšak tato skutečnost není z hlediska naplnění zákonných znaků skutkové podstaty uvedených trestných činů nezbytná. U obžalovaného Ing. K. je možno o této otázce polemizovat s ohledem na částky připsané na jeho bankovní účet vedený ve Švýcarsku, nicméně k této okolnosti nelze přihlížet. Obvodní soud si přitom byl vědom délky trestního řízení, kterou svým přístupem nezpůsobili obžalovaní, a která do značné míry oslabuje účel přijímaných trestních opatření a tím důvodnost jejich ukládání, popř. volby jejich druhu a výměry. Nicméně tuto okolnost již soud I. stupně promítl do svého rozhodnutí, když tresty oběma obžalovaným vyměřil v dolní polovině zákonné trestní sazby, zatímco v případě meritorního rozhodnutí v přiměřené době by s ohledem na všechny uvedené okolnosti bylo na místě uvažovat o uložení trestu na druhém pólu trestní sazby, ne-li přímo na její horní hranici. Přesto však soud dospěl k závěru, že s ohledem na závažnost trestné činnosti, pro kterou byli obžalovaní uznáni vinnými a všechny zmíněné okolnosti, za nichž byla spáchána, nepřichází na straně obžalovaných v úvahu jiný druh trestu, než trest nepodmíněný. S tímto závěrem odvolací soud zcela souhlasí a musí konstatovat, že v tomto směru délka trestního řízení obžalovaným prospěla, což oběma soudům nezbývá než akceptovat. Nelze si přitom nepovšimnout, jak částky, které svým jednáním přes uvedené transakce obžalovaní ze společnosti ČEPRO, a.s. postupem doby vyvedli, narůstaly a zábrany obžalovaných naprosto opadaly.

79. Je tedy zřejmé, že v otázce druhu a výměry trestu nemohl odvolací soud přisvědčit námitkám žádného z odvolatelů, tedy ani obžalovaných, kteří se případně domáhali trestů přímo nespojených s odnětím svobody, ani státního zástupce, který naopak požadoval uložení stejných druhů trestů, avšak přísnějších. Odvolací soud však neshledal prostor pro modifikaci opatření přijatého obvodním soudem ani v jednom směru, když právě ani zpřísnění trestů s ohledem na časový odstup od spáchání trestné činnosti bez podílu obžalovaných nebylo možné.

80. Jedinou vadu, kterou odvolací soud ve výroku o trestu shledal, byla aplikace dvou právních úprav účinných v rozdílných, na sebe navazujících obdobích, kdy ačkoli byli obžalovaní uznáni vinnými a tresty jim byly vyměřeny podle právní úpravy účinné do 31.12.2009, zařazení byli pro výkon uložených trestů podle právní úpravy nové, účinné od 1.1.2010. K tomu je však třeba uvést, že trestnost činu nelze posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného v době rozhodování soudu. Jestliže soud zjistí, že posouzení trestnosti činu podle zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona je pro pachatele příznivější než jeho posouzení podle zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, pak je ustanoveními tohoto příznivějšího zákona vázán jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu. Způsob výkonu trestu odnětí svobody je součástí trestnosti činu, protože výrok o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je podle § 122 odst. 1 tr. řádu obligatorní součástí takto uloženého trestu. Proto ukládá-li soud nepodmíněný trest odnětí svobody podle trestního zákona, musí pro účely výkonu trestu odnětí svobody pachatele zařadit do odpovídajícího typu věznice podle § 39a tr. zákona, nikoli podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku. (viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1430/2010)
81. V popsáném směru se obvodní soud pochybení dopustil, nicméně jednalo se o pochybení formální, které mohl odvolací soud z titulu odvolání podaného státním zástupcem napravit, a proto tak učinil, přičemž typ věznice, do něhož byli oba obžalovaní zařazení, zůstal stejný.
82. Odvolací soud musí rovněž reagovat na námitky obhajoby ohledně nekompetentnosti obvodního soudu v otázce rozhodnutí vztahujících se právě k ukládaným trestům. Oba obžalovaní vyjádřili svůj nesouhlas s tím, že obvodní soud v hlavním líčení dne 21.3.2018 přistoupil k vyhlášení odsuzujícího rozsudku, ačkoli byl ze strany obhajoby informován, že u obžalovaného Ing. T. K. v mezidobí došlo k odsouzení rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8.3.2018, sp.zn. 2 T 9/2017, k němuž by v případě uznání viny přicházelo v úvahu uložení souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, popřípadě podle § 35 odst. 2 tr. zákona. V tomto postupu odvolatelé shledávají flagrantní pochybení nalézacího soudu a porušení zákona, a to zcela nedůvodné. Ani tyto výhrady odvolací soud nesdílí, byť podmínky pro uložení souhrnného trestu dány byly, avšak obvodní soud postupoval zcela zjevně a jak i sám uvedl, právě s vědomím délky trestního řízení a závažnosti projednávané věci. Je jistě pravdou, že správným by byl postup, kdy by obvodní soud jako druhý v řadě vyčkal právní moci předchozího rozhodnutí, aby na něj mohl navázat, nicméně jím zvolený postup v žádném případě nezpochybňuje jeho erudovanost, kterou naopak v projednávané věci svým postupem, řízením jednání a vysoce kvalifikovaným rozhodnutím prokázal, a je s ohledem na výjimečné okolnosti provázející toto řízení pochopitelné a obhajitelné, s vědomím možnosti nápravy případně nesprávného rozhodnutí v odvolacím řízení. Nutno přitom říci, že vytýkaná překážka odpadla, neboť zmiňovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8.3.2018, sp. zn. 2T 9/2017 byl usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 29.8.2018, sp. zn. 3To 74/2018 v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému rozhodnutí.
83. Rozhodně potom nebylo možno vyhovět návrhu obhajoby obž. Ing. H. na zastavení trestního stíhání podle § 223 odst. 2 tr. řádu z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu, tedy de facto z důvodu, že samotným projednáním věci bylo účelu trestního řízení dosaženo. Toto ustanovení předně pamatuje na podstatně méně závažnou trestnou činnost a předpokládá sebekritický přístup obviněného, z něhož lze učinit závěr, že si je vědom, čeho se dopustil, tedy konkrétního jednání, včetně jeho rozporu se zákonem, jeho zodpovědný přístup nejen k vlastní nápravě, ale především k nápravě škodlivého následku, přičemž zájem společnosti na jeho potrestání pro uvedené důvody již ztrácí na významu. Takový závěr však u obž. Ing. H. rozhodně učinit nelze, neboť tento svou vinu zcela odmítá a naprosto tak u něj absentuje sebereflexe, která je prvním a základním předpokladem nápravy pachatele. Za odstranění škodlivého následku či účinnou snahu po něm rozhodně nelze označit jím dokladované kroky ve směru ke státnímu

zastupitelství s návrhem na zajištění majetku právnické osoby, jejíž majetek je údajně odstraňován, a který de facto náleží obžalovanému.

84. Nakonec byl z titulu podaných odvolání přezkoumán i výrok o náhradě škody a i zde odvolací soud dospěl k závěru, že obvodní soud k návrhu poškozené společnosti ČEPRO, a.s. vyčíslil nárok poškozeného a tedy povinnost obou obžalovaných k náhradě škody v částkách odpovídajících škodě způsobené zcela správně a částky přiznané poškozené společnosti Čepro, a.s. odpovídají skutkovým zjištěním nalézacího soudu, když dokonce ve vztahu k oběma obžalovaným ve skutkových zjištěních dospěl obvodní soud k částce podstatně vyšší, než jakou poškozený uplatnil. Obvodní soud se zabýval i tím, proč uložil obžalovaným povinnost k náhradě škody v plné výši, nikoli ve výši limitované ustanovením § 179 odst. 2 zákoníku práce, účinného v posuzované době.
85. Nicméně odvolací soud musel dát za pravdu poškozené společnosti ČEPRO, a.s. která se v podaném odvolání domáhala rovněž příslušenství uvedené pohledávky v podobě úroků z prodlení, a to s odvoláním na ustanovení § 517 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného v době, kdy k rozhodné skutečnosti došlo. Ke stanovení doby, kdy se obžalování v prodlení ocitli, odkazuje poškozený na ustanovení § 563 uvedeného občanského zákoníku.
86. Podle § 517 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, je v prodlení. Jestliže jej nesplní ani v dodatečně přiměřené lhůtě věřitelem mu poskytnuté, má věřitel právo od smlouvy odstoupit; jde-li o plnění dělitelné, může se odstoupení věřitele za těchto podmínek týkat i jen jednotlivých plnění.
87. Podle § 517 odst. 2 tohoto zákona jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.
88. Podle § 563 tohoto zákona není-li doba splnění dohodnuta, stanovena právním předpisem nebo určena v rozhodnutí, je dlužník povinen splnit dluh prvního dne poté, kdy byl o plnění věřitelem požádán.
89. Poškozený uplatnil úroky z prodlení ode dne 11.8.2011, když toto datum odvozuje od výzvy učiněné směrem k oběma obžalovaným k uhrazení dluhu, která byla prokazatelně uplatněna u prvního hlavního líčení dne 9.8.2011, kde zmocněnec poškozeného náhradu škody v uvedené výši oproti oběma obžalovaným nárokoval. Následujícího dne tak v souladu s ustanovením § 563 občanského zákoníku měli obžalování plnit a nečinili-li tak, dalšího dne tedy 11.8.2011 se ocitli v prodlení.
90. Pokud jde o výši úroku z prodlení, zde poškozený zcela v souladu s ustanovením § 517 odst. 2 občanského zákoníku odkázal na Nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku a kterým se stanoví minimální výše nákladů spojených s uplatňováním pohledávky. Podle § 1 tohoto právního předpisu výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů. V rozhodném období s účinností do 31.12.2011 byla takto výše úroku z prodlení stanovena na 7,75 % ročně.
91. Protože odvolání poškozeného byla shledána zcela důvodným a odvolací soud mohl sám v rámci svých pravomocí v tomto směru nedostatek napadeného rozsudku napravit, postupem podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu a § 259 odst. 3 tr. řádu takto učinil, napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody zrušil a obžalovaným uložil povinnost k náhradě škody v nezměněné výši,

avšak včetně příslušenství, tedy úroku z prodlení, stanoveného z dlužné částky ve výši 7,75 % ročně od 11.8.2011, tedy od doby, kdy prodlení obžalovaných nastalo, do zaplacení.

92. Ze shora podrobně rozvedených důvodů je tak zřejmé, že bylo zcela vyhověno odvolání poškozeného, k odvolání státního zástupce bylo napraveno formální pochybení obvodního soudu v rozhodnutí o způsobu výkonu trestu odnětí svobody, zatímco odvolání obžalovaného bylo shledáno jako naprosto neopodstatněné a jako takové bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání. Poškozenému právo dovolání však nepřísluší.

Praha 22. května 2019

JUDr. Eva Brázdlová, v.r.
předsedkyně senátu